

Frankrig på gaden mod Macron: Omkring 400 strejker og 180 demonstrationer 12. september

TEMA: KOMMUNISTER I DANMARK

Folketingets åbning: Modstanden bliver synlig
Trump - militærjuntanes præsident

**MACRONS ARBEJDSMARKEDSLOV XXL
VIL IKKE BLIVE ACCEPTERET**

Kommunistisk Politik bliver teoretisk tidsskrift

Sammen med en skærpet klassekamp i Danmark og globalt er nødvendigheden af revolutionær organisering og revolutionær teori vokset. Men der eksisterer i dag ikke et tidsskrift for marxistisk-leninistisk teori og politik. Kommunistisk Politik har gennem 20 år til dels opfyldt den rolle - men også kun tildels.

Der er i høj grad brug for et forum for udvikling af teori og analyser for revolutionens problemer i Danmark. Men der er også brug for en øget forståelse for de marxistisk-leninistiske partiers, revolutionens og socialismens internationale problemer.

CIPOML - Den internationale konference af marxistisk-leninistiske partier og organisationer, som Arbejderpartiet Kommunisterne er stolt medlem af - udgiver to gange om året et internationalt teoretisk og politisk tidsskrift, med bidrag fra medlemspartierne.

Kært barn har mange navne - det hedder Unity&Struggle (eng), Einheit und Kampf (ty), Unidad y Lucha (sp), Unité & Lutte (fr) osv. På dansk ville det hedde 'Enhed & Kamp'.

Her findes det mest komplette billede af de revolutionære udviklinger i verden af i dag, af den revolutionære teori og dens anvendelse i de forskellige lande. Det besvarer vigtige teoretiske spørgsmål med udgangspunkt i nutidens problemstillinger og erfaringer. Og de vigtigste bidrag derfra bør

være tilgængelige på dansk. Indtil nu er artikler kun oversat i begrænset omfang.

Månedssbladet Kommunistisk Politik forvandler sig derfor til dette nødvendige teoretiske tidsskrift, der vil udkomme kvartalsvist med et væsentligt øget sidetal. Det vil rumme både mere fyldige politiske og teoretiske artikler fra Danmark og Norden. Og hvert nummer vil også rumme en stribe oversatte artikler fra Unity&Struggle.

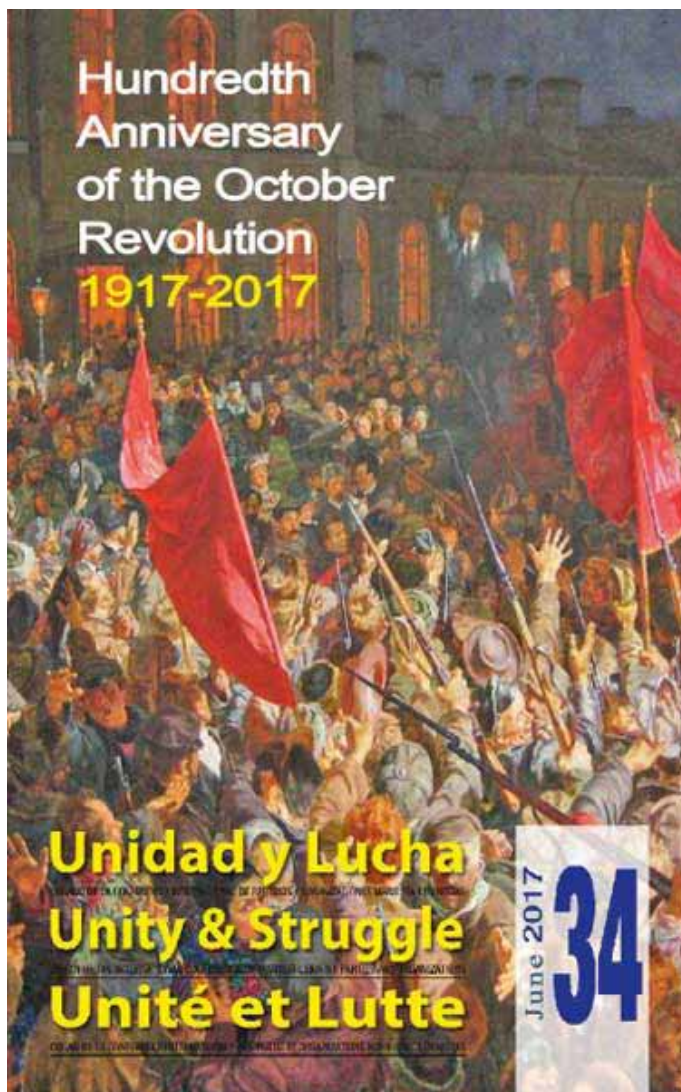
Næste nummer (oktober-nummeret) af det trykte månedssblad bliver også det sidste. Det første nummer af det nye tidsskrift - udelukkende med artikler fra Unity&Struggle til markering af 100-året for Oktoberrevolutionen - udkommer i begyndelsen af november.

Kommunistisk Politik fortsætter som dagblad på nettet - med nyheder, politik, analyser og kommentarer til brug hvor der kæmpes. Det vil blive yderligere udbygget og styrket på hjemmesiden kpnet.dk og på facebook KPnet.dk. Inter-

ressen for netavisen har været i stærk vækst. På facebook-siden foregår også en livlig debat.

Alle nuværende abonnenter vil modtage det teoretiske tidsskrift. Alle med interesse i revolutionær teori og politik bør tegne abonnement.

Redaktionen 12. september 2017

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik

c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 50 55 99 30

e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

Facebook: kpnetavisen

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser 2017

Halvår (6 nr.) 260 kr.

År (12 nr.) 475 kr.

Institutioner

1 år 600 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Næste nummer udkommer

20. oktober 2017

Deadline næste nr. 13.10.17

Jagten på påskud for at stoppe Nordstream 2

Regeringen har af USA fået til opgave at stille op med et dansk Nej til russisk gaseksport gennem farvandet ved Bornholm med destination Tyskland. Af mange grunde ønsker USA ikke at Tyskland/EU knyttes nærmere til Rusland, heller ikke energimæssigt.

Et dansk Nej af miljømæssige grunde har indtil nu ikke være muligt, for der er ikke påvist nogen betydelig risiko. Sverige har sagt ja. Derfor vil man tilføje en sikkerhedspolitisk begrundelse i loven.

Det betyder måske ikke så meget i praksis om Danmark afviser rørledningen i dansk farvand tæt på Bornholm, da de internationale regler og Danmarks folkeretlige forpligtelser giver mulighed for transport gennem rørledninger i internationalt farvand gennem Østersøen. Men med et muligt Nej til Rusland kan Danmark tage endnu et skridt i oprustningen mod Rusland og vise sin opbakning til USA og NATO. Miljømæssigt vil det være meget mere ødelæggende at flytte placeringen. Dette var i sin tid begrundelsen da Danmark gav tilladelse til Nordstream 1 gennem dansk farvand. Gennemføringen med dansk placering ville være den mindst skadelige for sårbare naturområder.

Regeringens bebudede lovforslag behandles umiddelbart i det nye Folketingsår i den første uge i oktober. Lars Løkke kan med ændringen af loven på den ene side give fuld opbakning til Trump og de skærpede sanktioner mod Rusland, mens man ikke rigtig generer tysk kapital eller kansler Merkel, der har store kapitalinteresser i Nordstream 2.

I begrundelsen for lovændringen anføres:

“Formålet med lovforslaget er at etablere et klart lovgrundlag for myndighederne til at tage hensyn til rigets udenrigs-, sikkerheds- og forsvarspolitiske interesser i vurderingen af, hvorvidt der skal meddeles tilladelse til at nedlægge rørledningsanlæg på dansk søterritorium”.

Den 'truede art' som den amerikanske kampagnevirksomhed Avaaz, der er kendt for støtte til bombing af Libyen og Syrien osv. vil støtte med et Nej til Nordstream 2

Den pro-israelske og pseudoprogressive Avaaz har været blandt dem, der i sommer gjort sig til talsmand for et dansk Nej til Nordstream 2. Den manipulerer til fordel USA-imperialismen og amerikansk skifergas.

Den har startet en underskriftsamling på nettet for et dansk Nej. I opfordringen får den ikke for lidt med appel til vores afsky for profit på bekostning af miljøet, multinationale mastodonter osv.

Avaaz er en organisering der opererer på internettet, hvor det stiller sig i spidsen for kampanjer, der umiddelbart kan synes progressive og vendt mod den imperialistiske verdens dårligdomme som miljøødelæggelse, krig, uretfærdighed osv. De skriver:

“Seks giganter indenfor fossile brændstoffer ønsker at føre en massiv gasrørledning gennem et naturreservat fuld af truede arter af ørne og sæler – mens de efterlader Europa i afhængighed af beskidt olie i generationer. Danmark alene kan stoppe det”.

I praksis bliver dette tilsyneladende miljøvenlige ‘Nej’ en støtte til en amerikansk olieindustri, der vil afsætte skifergas til Europa! Avaaz er berygtede for at stille sig på den forkerte side under dette skin af ‘kampen for det gode’. Det gælder f.eks. deres faktiske støtte

til Israel og støtte til USA’s krigsførelse i Syrien med opbakning til Den Frisiske Hær, De hvide Hjelme mm.

Sagen drejer sig 100 % om de amerikanske interesser, der vil afsætte den uhyrligt miljøødelæggende og beskidte skifer- og tjæregas til det europæiske marked. Her er Ruslands gas i vejen og skal stoppes. Vejen gennem Ukraine skal være den eneste og magten over Ukraine er helt central for USA.

Måske virker det ikke så overbevisende at gøre den amerikanske ørn til en truet art i Østersøen ved Bornholm. Så Løkke og Co. er tilsyneladende i færd med at fabrikere et nyt ‘miljøargument’. Min sandten om der ikke netop er opdaget betydelige mængder tysk sennepsgas fra 1. verdenskrig lige i Bornholmerdybet, hvor rørledningen skal føres! Men der er sennepsgaslevn hele vejen rundt om Bornholm og i Østersøen og ikke specielt der. Og det har ikke forhindret noget tidligere projekt eller industrifiskeri i stor stil, for den sags skyld.

Lovforslaget fremlægges i Folketingets åbningsuge og skal være gældende fra 2018. Det bliver udenrigsministeren der skal vurdere de ‘sikkerhedspolitiske hensyn’ og herefter sende en indstilling til Energi-, forsynings- og klimaministerne.

Skrot fattigdomsreformerne!

Nedlæg arbejdet 3. oktober og undervisningen 5. oktober!

Af Gerd Berlev

Når VLAK slår fra sig, så er det fordi de er voldsomt trængt – flere og flere møgsager hober sig op og profitten lever ikke op til deres forventninger (det kommer den aldrig til!) – det er kommet så vidt at det er klart for flertallet af befolkningen, at det er de rige, der scorer kassen på skattelettelser, finanslov og reformer.

Mange steder er der da også bevægelse, særligt blandt dem, det går værst og mest urimeligt ud over, men vi kan alle havne i den situation. Det er hele arbejderklassens sag (også dem der ikke kan arbejde, også børnene, de unge og de gamle).

Det kunne være dejligt, hvis arbejdet blev nedlagt overalt også på uddannelserne, og vi alle gik til Christiansborg den 3. oktober, med kravet om at fattigdomsreformerne rulles tilbage, at der skaffes boliger til at betale, at ingen skal straffes for at være syg eller være på flugt for horrible levevilkår, at formuerne bruges til velfærd, boliger, uddannelse, samfundsøkonomisk forskning, en klimavenlig politik.

Brug gerne milliarderne fra militæret, de skaber alligevel kun risiko for nye verdenskrige i Europa og død og ødelæggelse, hvor de bruges efter USA og

NATOs ønsker. Al den dygtige arbejdskraft og spændende udvikling må komme samfundet til gavn, ikke destruere det.

Stop overklassepolitikken: Skrot fattigdomsreformerne!

VLAK-regeringen fører klassepolitik. Overklassepolitik. Med en ny skatte-reform, finansloven for 2018 og et nyt forsvarsforlig står den på mere militær og politi, mere krig, nye sociale nedskæringer – og flere penge ned i lommen på de rige. Modstanden i befolkningen er massiv. Det har fået en del af fagbevægelsen på banen i initiativet 'Danmark for velfærd'. Men det er langt fra nok.

I disse dage offentliggør VLAK-regeringen deres seneste fattigdomsreformplaner i form af endnu en skattereform til fordel for de rige, en ditto finanslov, forstærket oprustning og militarisering,

der lyster Trumps og USAs krav om markante forøgelse af militærudgifterne – osv. osv. Listen er endeløs og den bliver stadig længere.

Et flertal af danskerne er klart imod VLAKs fattigdomsskabende klassepolitik. Derfor skal den manipuleres igenem blandt andet ved hjælp af aftaler med Dansk Folkeparti.

Men modstanden er markant – og har blandt andet vist sig ved, at de hårdest reformramte går på gaderne i protest.

Dette folkelige pres har fået den parlamentariske opposition med Socialde-

mokratiet i spidsen op på mærkerne – i håb om svække en miskrediteret regering endnu mere og måske få et valg, der kan føre til et regeringsskifte. Tilsyneladende er der en levende drøm om at der kan dannes en ny regering af Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti.

Når den folkelige vrede og modstand for alvor ulmer, kan fagbevægelsen ryse sig ud af sin dvaletilstand og forsøge at sætte sig i spidsen for den. Det er sket før.

Nu har en lang række fagforeninger iværksat initiativet 'Danmark for velfærd':

– Vi kan alle fornemme, at mange medlemmer vender sig mod den udvikling, vi aktuelt er vidne til. Vi ser, at uligheden stiger kraftigt, siger Per Olsen, formand for LO i hovedstaden.

Men for at føre en konsekvent kamp, må der også være konsekvente krav. Det er langt fra nok bare at forsøge at stoppe de nye fattigdoms- og nedskæringsreformer, som VLAK-regeringen annoncerer. Der er tale om et velfærdsnedbrud over en lang årrække. ‘Velfærdssamfundet’ forsvandt i takt med Danmarks integration i EU og deltagelse i den vestlige krigspolitik, med 2001 som et skelsættende år.

Kravet må simpelthen være: *Reformerne skal ikke bare rulles tilbage, de skal helt væk! Skrot fattigdomsreformerne!*

Der skal ikke lappes på dem, ikke studehandles om dem.

Førtidspensionsreform, kontanthjælpsreform og samtlige andre reformer skal væk – og det samme gælder lovgivning der forgylder de rige på de fattiges bekostning.

Det er ikke et sådant grundlag, fagfor-

eningernes initiativ bygger på, selvom der snakkes om den nødvendige genopretning af velfærd.

I 2006 udviklede der sig en massiv bevægelse mod Fogh og Co.s nyliberale reformpolitik under overskriften ‘Velfærd til alle’ med den række af de unges masseorganisationer i forreste række.

Skrot fattigdomsreformerne

Det var en stærk folkelig bevægelse, der var ved at tvinge Fogh i knæ – men den blev stukket i ryggen af Helle Thorning Schmidt og Socialdemokrater gennem parlamentariske studehandler, der sikrede den asociale ‘reform’-politik fortsættelse – ligesom den blev

fortsat og videreført i hendes regeringsperiode.

Det meste af fagbevægelsen var mere interesseret i at støtte Thorning Schmidt og den parlamentariske kamp for en ny regering end i at få stoppet reformerne og vendt dem om.

Noget tyder på, at ‘Danmark for velfærd’ kan være af samme karakter. Den lægger ikke op til en afgørende bred samling af den folkelige modstand.

Det er stærkt betænkeligt, at det fremlægges som en ren faglig aktion. Hvad med de titusinder af reformramte på overførselsindkomster, dagpengemodtagere, syge? Hvad med pensionisterne? Hvad med de unge og deres organisationer?

Skal Løkke og Co. sættes fra bestillingen – og det skal de, og jo før jo bedre – skal der en bred samling af alle folkelige kræfter til med det krav – og ikke med en skjult socialdemokratisk dagsorden.

Og så må kampen føres konsekvent hele vejen igennem, til kapitalens duksedrenge i VLAK er forsvundet. Og utvivlsomt længere endnu ...

Reformramte protesterer nu over hele landet

Reformramte, syge og arbejdsløse har fået nok og organiserer sig. Torsdag den 31. august var der f.eks. demonstration i Struer i solidaritet med Ulla Astrup, der i årevis er blevet nægtet førtidspension, trods alvorlig sygdom og manglende arbejdsevne. Organisationen og solidariteten viser vejen frem – fattigdomsreformerne skal skrottes.

Eksemplet fra Lærkevej i København, hvor konkrete og vedholdende aktioner mod de (u)ansvarlige politikere har givet resultater spreder sig nu over hele landet i de netværker, der er blevet opbygget gennem de seneste år blandt de reformramte. Vi kan nu iagttage hvordan politikere der selv, uden at ryste på hånden, har været med til at gen-

nemføre reformerne på sygedagpenge, kontanthjælp osv er ‘bekymrede’ over de helt uacceptable forhold, der følger med tab af arbejde og sygdom i et Danmark hvor sikkerhedsnettet fjernes. Kommunalvalget nærmer sig, og der bliver udkastet løfter og forslag til lap-

peløsninger.

Pia Dyhr fra SF der selv var med til at vedtage førtidspensionsreformen mener, at “det er brandærgerligt” at mennesker er kommet i klemme. Selvom dette netop var reformens intention. Færre på førtidspension – uendelige ressourceforløb og lav kontanthjælp.

Leif Lahn, Socialdemokratiets beskæftigelsesordfører udtaler, at partiet “tager alvorligt fat til januar”. Så er der nemlig gennemført en stor evaluering, og måske vil de gå ind for at justere reformen til den tid. En evaluering har regeringen følt sig nødsaget til at fremrykke pga den store opmærksomhed aktionerne har skabt.

Hovedbudskabet fra partierne lyder: Forhold jer passive og stol på os.

Men skal der ske ændringer der batter noget er det lige det modsatte der skal til – en stærk bevægelse nedefra der kræver reelle ændringer og skrotning af reformerne med deres hensigt om at spare og skabe fattigdom. Lige nu planlægger regeringen Løkke en ny skatte-reform, hvor nye lempelser for de velhavende skal betales af det "råderum" der er lagt til side med indførelsen af kontanthjælpsloftet, integrationsyd-

sen og 225-timersreglen mm.

Bevægelsen mod fattigdomsreformerne udvider og udvikler sig.

Den 31. august var det i Struer, hvor et slag skal blev slået for Ulla Alstrup, der er hårdt ramt af den invaliderende sygdom parkinson og andre skader alligevel bliver nægtet førtidspension. Demonstrationen stillede også kravet 'Træk reformerne tilbage'.

Ulla Astrup fik efterfølgende afvist at få førtidspension. 'En katastrofe for

os", siger hendes mand. Harmen over afgørelsen har været enorm på de sociale medier - indbefattet KPnets facebookside.

Afgørelsen viser, at myndighederne er bange for at protesternes skal brede sig hurtigt ud over Jylland og i hele landet, hvis den får nogle sejre. Det er baggrunden for det totalt urimelige og uacceptable afslag.

Ulla er indkaldt til en ny arbejdsprøvnin- og der vil blive demonstreret i Struer igen.

Enhedslisten – inde eller ude?

Sociale protester i en kommunalvalgkamp

Af Dorte Grenaa

Enhedslisten i København har fået sig et problem her i kommunalvalgkampen.

Skal de støtte de sociale bevægelser krav og protester og træde ud af den politiske aftale med borgmester Anna Ansvarløs om administrationen af de sociale reformer? Eller skal de være ansvarsfulde samarbejdspartnere i det parlamentariske spil i Borgerrepræsentationen? Eller forsat tale med to tunger og krydse finger for at det lyder troværdigt i begge lejre?

Det store fokus og pres fra de sociale bevægelser og protester, ikke mindst på Jobcenteret på Lærkevej giver genlyd og får stadig større opbakning. Den voksende harme over Beskæftigelsesborgmesteren i København Anna Ansvarløs kan brede sig til andre politikere og partier.

For parlamentarikere er det rigtig kedeligt midt i en kommunal valgkamp.

Mange af dem der stemmer på Enhedslisten støtter de sociale protester og bevægelser, også blandt medlemmer af Enhedslisten selv. Mens Enhedslisten BR- medlemmer inde bag Rådhusets murer har lavet en politisk aftale med Anna Ansvarløs og en række andre partier om, hvordan udførelsen af de asociale kontanthjælps- og førtidspen-

sionsreformer skal skæres.

Aftalen er intet andet end en gang højtravende, djøfiseret snakken udenom, at man bøjer sig og samtykker. Det er sukker der skal skjule at reformerne er stinkende rådne, kyniske og uværdige. Den skal skjule at politikerne og parti-

Kommunalvalg

erne har et ansvar de ikke vil stå ved.

For Enhedslisten er det et valgtaktisk spørgsmål. For de reformramte er det et spørgsmål om hele deres eksistens, liv og fremtid

Og der er rigtig mange der nu vil spænde de sociale bevægelser og protester for deres kommunale stemmefiskervogn og misbruge deres protester. Det er tværtimod den sociale protest der

forsat må bruge kommunalvalgkampen til at komme endnu stærkere ud med budskabet om at den asociale reformpolitik skal stoppes – rulles tilbage. At kommunens ulovlige og lovlige magtmisbrug skal stoppes.

Styrken i de sociale protester og grupper lige nu er, at de:

- udtrykker en dyb folkelig harme, at de giver de førhen så usynlige reformramte en stemme
- laver konkrete forståelige aktioner der rejser solidariteten og protesten
- har en stor bredde med plads og hjertum til alles bidrag, der mobiliserer mennesker
- er opbygget nedefra som en folkelig tværpolitisk bevægelse
- har taget sagen i egen hånd og ikke overlader det til politikere på Christiansborg og Rådhuset der har ansvaret for den kyniske politik.

Og det er det der viser vejen frem.

En Total løsning

Mærsk scorer kassen efter 55 års olieeventyr

Mærsk's frasalg af Mærsk Oil & Gas til den franske olie og gasgigant Total betyder at Danmarks størst private virksomhed vil kunne stikke 47 milliarder kroner i aktionærernes lommer.

Folketingsflertallet anført af Venstre kan ikke få armene ned over dette ud salg af dansk undergrund til den franske mastodont. AP Møller Mærsk taler mere afdæmpet, men der er ingen tvivl om de også har armene højt hævet.

Her så de resultatet af deres afpresningsmanøvre sidste efterår med trussel om stop for olieudvinding, hvis der ikke blev gennemført en ny olieaftale med den danske stat.

I marts måned blev en sådan "socialhjælp" i form af en ny Nordsøaftale med milliarder i skattelettelse gennemført af et folketingsflertal.

Blot et halvt år efter denne aftale om olieproduktion i Nordsøen offentliggør Mærsk deres frasalg til det udenlandske franske monopol Total. Et frasalg der har været under forberedelse, men ikke skulle komme til offentlighedens kendskab.

For Mærsk var Nordsøaftalen med milliardtilskud ikke en aftale for at producere olie og gas, men en del af Mærsk dynastiets salgsstrategi – at kunne indkassere flest mulige ekstra milliarder ved det planlagte frasalg til højstbydende udenlandske olie-gigant, som det nu er sket ifht det franske Total.

A.P. Møller fik den danske koncession i Nordsøen stort set foræret og ved deres ansøgning lagde de ikke skjul på deres "danske sindelag", at holde olieproduktion på danske hænder:

Dengang henvendte skibsreder Arnold Peter Møller sig til regeringen med en klar opfordring til at Mærsk og dermed et dansk selskab påtog sig opgaven med olie- og gas udvinding i Danmark:

– Den af mig ledede koncern er af nationale grunde villig til at overveje dette,

hvilket jeg tør bede om, at statsledelsen tager i betragtning, skrev skibsreder A.P. Møller

Meddelelsen om frasalget og den annoncerede milliardaftale betød da også, at Mærsk-aktien steg med omkring tre pct. efter offentliggørelsen.

I dag tales der ikke om nationalt hensyn, i stedet tales der "om rettidig omhu", en omskrivning af sikring af Mærsk monopolets maksimalprofit.

En Mærsk olie og gas-æra er slut på samme måde som Mærsk for år tilbage lukkede og slukkede for dansk skibsproduktion med nedlæggelsen af Lindøværftet. En skibsproduktion som havde bragt dansk skibsproduktion i front og havde modtaget milliardtilskud igennem årene.

Også her talte Mr. maksimalprofit, der skulle lukkes og slukkes, så man kunne få bygget sin skibsflåde i Østen i Japan og Sydkorea til langt lavere lønninger og ringere arbejdsforhold.

Nærhedsproduktion uden unødvendig transport af varer jorden rundt for selv de mindste produkter, hvis de kan produceres lokalt er for AP Møller Mærsk en farlig tanke. Den kolliderer med deres satsning på global transport til vands og til lands som verdens største containerrederi.

En omskiftelig branche der først og fremmest er påvirket af kapitalismens økonomiske kriser med opsving og lige nu langvarig økonomisk stagnation i verdensøkonomien.

Mærsk har som Danmarks største virksomhed med globale aktiviteter i hele perioden siden 2. verdenskrig været og er tæt knyttet til USA og dets aktiviteter, herunder dets krige – For Mærsk som for andre monopoler lugter penge ikke. Hele denne tilknytning har haft stor betydning for Danmarks politiske opbakning til USA's krigsventyr.

Nyheder hvor der kæmpes

*Følg med i det ny
kpnet.dk*

*Kommunistisk Politik på nettet -
hver dag*

KPnetavisen Facebook forum
Twitter @kpnetdk

*Deltag på **kpnet.dk/blogs***

KPnetTV og KPnetTV2
Reportager fra gaden på youtube

*Tegn abonnement på
månedssbladet
Kommunistisk Politik*

Abonnementspriser 2017
Halvår (6 nr.) 260 kr.
År (12 nr.) 475 kr.
Institutioner
1 år 600 kr.

STØT Kommunistisk Politik
på Oktobers konto:
1551 - 166 34 271
eller
Giro 1-663-4271
MOBILE PAY 50 55 99 30

***kontakt: 50 55 99 30
kompol@apk2000.dk***

Liberaliseret fiskeri og kvotekonger uden kontrol

Langt om længe har Rigsrevisionen kunnet aflevere deres rapport om forholdene i Fiskeriministeriet omkring administrationen af fiskekvoterne. Undersøgelsen har afdækket en række ulovligheder og en total mangel på kontrol fra 9 skiftende ministre fra både V- og S-regeringer siden liberaliseringen af fiskekvoterne.

Blandt afsløringerne er en ekstrem koncentration og monopolisering indenfor fiskeriet, dokumentfalsk, brug af stråmænd i kvotehandler og embedsmænd der lod det hele ske. Men hvor var de ansvarlige ministre, og hvad var det der boostede denne udvikling?

Ministeren for området Esben Lunde Larsen (V) blev i sidste uge fjernet som minister af Lars Løkke pga. den storm der tydeligvis var på vej. Således bekvemt sat udenfor ansvar, mens landbrugs- og fødevareområdet stadig må trækkes med ham.

Liberalisering af fiskekvoterne startede i 2001

Fiskekvoterne blev liberaliseret og gjort til en vare, da VK-regeringen med støtte fra DF besluttede at oprette systemet for fiskekvoter Ny Regulering. En liberalisering helt i EU's privatiseringsånd, og metoden er siden blevet mønster for andre EU-lande og lande i Afrika når man vil 'løse' problemet overfiskning.

Man var helt på det rene med at systemet ville føre til monopolisering og aflivning af store dele af erhvervet. Daværende fødevareminister Hans Christian Schmidt (V) fremhævede at kvoterne ville give 'bedre lønsomhed for fiskeriet, så fiskerne atter kunne ranke ryggen'.

De kapitalstærke kutter-ejere kunne købe op, mens de mindre fiskere måtte lukke ned og hugge bådene op. Kystfiskeriet og de små fiskerisamfund blev brutalt aflivet.

Forhandlingerne startede under Anders Fogh Rasmussen i 2001. Formanden for Danmarks Fiskeriforening, Bent Rulle udtalte dengang til Jyllands-Posten:

"Vi skal ikke have kvoter her i landet, hvor ejendomsretten til fisken bliver privatiseret. Jeg forstår ikke, hvis det danske samfund ønsker at forære den slags ressourcer til fiskere eller andre".

Foreningen endte dog med at sige god for privatiseringen efter indsættelsen af en ny formand, mens grupper af mindre fiskere forlod foreningen.

Nogle fiskere var pludselig millionærer og der var basis for store banklån med sikkerhed i de milliondyre kvoter. De 'forudseende' og kapitalstærke havde i årene forud for liberaliseringen også opkøbt kuttere for at kunne sætte sig på de kommende kvoter.

Fiskekvoterne blev fra starten givet gratis til de eksisterende ejere af fiskefartøjer ud fra mængden af deres fangst i perioden 2003-2005.

Kvotekonger og samfundstyre

På 10 år lukkede 49 fiskerihavne og 56 havne stod med halvt så mange kuttere eller færre. Mange havnebyer mistede liv og arbejdspladser, mens de få kapitalstærke kutter-ejere overtog fiskeritighederne og blev til kvotekonger.

Den tilsigtede virkning skete nærmest hurtigere end bagmændene havde forventet.

– Den udvikling, som landbruget er gennemgået på 50 år har taget seks til syv år i fiskeriet, siger Svend-Erik Andersen, formand for Danmarks Fiskeriforening. Småfiskerne med mindre fartøjer er en uddøende race. (DR 2015).

Kvoterne koncentrerer og bådene lægges til i ganske få store havne som Skagen, Hirtshals og Thyborøn.

Reglerne siger, at der skulle være grænser for monopoliseringen, men dette er en af de ting der er blevet omgået i prak-

sis. Der er blevet brugt stråmænd og falske underskrifter – og i Fiskeriministeriet har man hele vejen i gennem holdt øjnene helt lukket og undladt enhver kontrol. Det er bl.a. disse forhold som rapporten fra Rigsrevisionen afslører.

Stor trawl - store penge

Det monopoliserede storfiskeri tømmer desuden havene på ødelæggende vis med metoder som trawl. Fra Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri kom som modsvar tidligere i år dette forslag til særlige kvoter for skånsomt kystfiskeri.

De skriver bl.a.:

"I dag fanges 90% af den danske fiskekvote af 119 fartøjer ud af en samlet flåde på 600. Dette er en konsekvens af en ureguleret liberalisering. Uden et politisk indgreb vil koncentrationen af kvoter fortsætte, og den totale afvikling af det naturskånsomme og kystnære fiskeri vil inden længe være en realitet."

Forslaget fra foreningen går ud på, at kystfiskerne får deres egne fiskekvoter uden om det eksisterende kvotesystem, samt undgår at kystfiskerkvoterne købes op af store rederier og samles på store fartøjer.

Liberaliseringen af kvoterne vil uundgåeligt føre til kapitalkoncentration og monopol, slagting af de små kuttere og fiskersamfund. Den rene lovløshed og korruption er derudover blevet dagligdagen i Fiskeriministeriet. De regler der angiveligt skulle holde en smule styr på tempoet i udviklingen har aldrig været håndhævet. Formentlig har det aldrig været tanken fra de skiftende regerings side. Ingen minister har blandet sig, og ansvaret lægges nu over på embedsmændene, hvor foreløbig 2 er forflyttet til andet arbejde, ikke fyret, mens den nuværende (u)ansvarlige minister Lunde Larsen er blevet trukket i sikkerhed for kritik.

Kvotekonger og Lars Løkkes Fond

Kvotekongerne kender deres venner og

er bl.a. store bidragydere til Løkkefond, og mens Foreningen for skånsomt kystfiskeri forgæves har forsøgt at få møder med Lars Løkke Rasmussen om fiskeriets fremtid er dette dagligdag for kvotekonger.

Her ses Lars Løkke til torskegilde med 'kvotekonge' John-Anker Hametner

"Det var samtidig en god lejlighed til at få en god snak om fiskeriets fremtidsmuligheder", skrev Lars Løkke på Facebook efter torskegilde i Thyborøn i 2016. (Ekstra Bladet).

Rigsrevisionens rapport fører nu til politianmeldelser og fordeling af ansvar. Tidligere minister Lars Lunde kan fortsætte sit tvivlsomme virke i Landbrugs- og Fødevareministeriet, mens den ny fiskeriminister Karen Ellemann skal 'rydde op'.

En reel oprydning vil skulle stille hele rækken af ansvarlige regeringer fra VK til SSFR til ansvar.

Hvem bestemmer i ministeriet?

Sagen om fiskerikvoterne har medført en bundvending af et af landets ministerier, og alskens råddenskab er boblet op. Ikke mindst afsløringerne af hvem der er de reelle beslutningstagere i statsforvaltningen. I fiskeriets tilfælde et udvalg bestående af erhvervets spidser. Hvordan mon det står til i de andre ministerier?

Da fiskekvoterne blev privatiseret tilbage i starten af nullerne blev der også givet frit løb for en politisk kamp om hvor hurtigt de kunne opkøbes og de store værdier der lå i fiskeriet kunne blive centraliseret under ganske få ejere. De stærkeste erhvervsfiskere og deres bagmænd i finanskapitalen trak i trådene for at sikre en hurtig monopolisering, og lovgivningen gav dem redskabet til at gøre det – regeringen nedsatte Erhvervsfiskeriudvalget.

Folketingets 'ønsker' og pålæg i retning af at åbne op for småfiskere og forhindre et monopol hos kvotekonger er aldrig rigtig slået igennem. Når en 'stramning' er vedtaget er den blevet kombineret med sin modsætning gennem efterfølgende ny lovgivning. Fra 2003 til 2017

er reglerne for kvoteloftet blevet ændret 6 gange. De tre af dem indskrænkede angiveligt mulighederne for kvotekonger efter Folketingets ønske, og de tre andre lempede dem igen – ligeså stille og efter 'anbefaling' fra "Erhvervsfiskeriudvalget".

Miljø- og Fødevareministeriet i 2009 under Eva Kjer Hansen (V) besluttede at ændre lofterne på en måde der lignede en stramning, men reelt var en lempelse. For mens man satte en grænse på hvor stor en del af den samlede mængde kvoter et fartøj kan eje, blev lofterne på kvoter for de enkelte fisk (sild, makrel og industrifisk) givet fri.

Tre år senere kunne man tage det næste skridt. Her besluttede man med Mette Gjerskov (S) som minister, at en per-

son nu ikke måtte eje mere end 10 % af kvoterne i et farvand frem for at reglerne som før gjaldt for et fartøj. Samtidigt fjernes begrænsningerne for hvor mange fiskekvoter en virksomhed må eje.

Dette kunne de indblandede kutterejere let omgå ved at overlade en del af kvoterne til familiemedlemmer. Ligesom kvoter der er bundet til fartøjer har medført, at små joller har bundet fiskekvoter til millioner til sig.

Samspillet mellem disse vekslende regler er ifølge Rigsrevisionen ført frem til at fiskerettighederne har kunne koncentreres på færre og færre hænder, og kombineret med manglen på kontrol fra ministeriets side har kvotekonger haft frit spil. Alt i alt et forvirrende virvar af modstridende regler, der har givet frit spil for spekulation.

Hvem og hvad er Erhvervsfiskeriudvalget?

Udvalget er nedsat under Miljø- og Fødevareministeriet, formelt set som rådgivere og består af en gruppe på 15 personer. De 11 af disse er blandt fiskerierhvervets største aktører. De repræsenterer bl.a. Danmarks Fiskeriforening, Danish Seafood, Foreningen af Fiskeauktioner og Danmarks fiskehandlere. De øvrige 4 medlemmer kommer fra ministeriet, DTU og 3F.

Bagved kulisserne har Erhvervsfiskeriudvalget trukket i trådene og reelt haft det sidste ord. Udvalget repræsenterer fiskerierhvervets mest kapitalstærke kræfters direkte indflydelse på lovgivningen og betydning for manglen på 'lydhørhed' overfor Folketingets kritik og den helt fraværende kontrol fra ministeriets side.

Dette har været det gennemgående og enslydende svar fra de skiftende ministre, og afslører den herskende tankegang blandt de politiske ledere af statens forvaltning: Uvidenhed fratager en minister fra ansvar.

Dette er naturligvis helt i modstrid med ministeransvarsloven, der bl.a. pålægger en minister at føre tilsyn med sit ministerium.

"Hvis jeg havde vidst det her, havde jeg gjort noget"

Mette Gjerskov.

"Der er altid et ansvar i et ministerium, selvfølgelig er der det. Men for at ministre kan handle på den opgave, der er, så skal man jo kende til de forhold, der er foregået"

Esben Lunde Larsen. DR 16. august 2017.

Som oftest 'løser' det politiske system de kriser der opstår når det afsløres i svindel og udemokratiske hensigter vendt imod flertallets interesser ved at fyre nogle enkeltpersoner, evt. en minister. Herefter kører det hele videre som det plejer. Det bliver dog sværere og sværere at skjule, at dette system mere er hverdag end undtagelse i dagens kapitalistiske Danmark.

Tværnationale opstillingslister: Unionsopbygningen rykker

Når Storbritannien forlader EU står der angiveligt 73 pladser i EU-Parlamentet tomme. EU-Parlamentet har behandlet et forslag om at lade de tomme pladser overgå til tværnationale stemmelister – en drøm for unionstilhængere.

Det er EU's plan hurtigt at udvikle unionen frem mod en fuldt udbygget føderal stat, minimum for Eurolandene, hvor den fælles valuta følges op af fælles overordnet politisk og økonomisk styring, fælles hær mm.

Det vil sige at de eksisterende nationalstater på dette tidspunkt ikke længere vil have nogen form for reel magt tilbage i forhold til beslutninger i EU og heller ikke længere kan tage nogle afgørelser af betydning der gælder i landet selv – alt vil overgå til unionens styring. De afgørende beslutninger vil blive taget i selvbestaltede grupper som EU-Kommissionen og med et EU-Parlament der vil fungere som demokratisk pynt for unionen.

Den 11. september blev et forslag behandlet om at lade Storbritanniens 73 pladser her overgå til overnationale opstillingslister. Beslutningen blev dog at udskyde beslutningen til efter Brexit.

Macron og Varoufakis har en fælles plan

To af de mest bemærkelsesværdige støtter for den overnationale idé er den franske præsident Emmanuel Macron, der netop nu har fremsat forslag om voldsomme nedskæringsreformer for franske arbejdere – og i almindelighed er fortalere for en hurtig udvikling af en overnational union – og Yanis Varoufakis, tidligere græsk finansminister og senere initiativtager til DIEM25, der har slået sig op som 'dybtgående' kritiker af EU.

Den fælleseuropæiske bevægelse DIEM25 overvejer at stille op til EU parlamentsvalget i 2019. DIEM25 går ind for at alle pladser her skal besæt-

tes af transnationale partier og lister. I Frankrig støtter Macron forslaget om at lade Storbritanniens pladser overgå til dette som et skridt mod "et dybere demokrati" – og Varoufakis støtter Macron. Han siger:

"Jeg er vældig glad over at høre at Ammanuel Macron bakker op, kun delvist, men ikke desto mindre er det bedre end ingenting. Vi ønsker at alle skal vælges ind på basis af en pan-europæisk stemme".

EU-partier på vej

Varoufakis afslører og kritiserer EU, men støtter samtidigt at EU-projektet kan overleve ved at forsøge at samle folk omkring utopiske planer for hvordan det kan reformeres og demokratiseres, mens det reelt bevæger sig mod at være en diktaturstat for EU's finans- og monopolkapital.

Varoufakis vender skytset mod 'nationalismen', og forsøger at få modstanden mod reaktionær forherligelse af det nationale drejet over til en strømning, hvor man afskriver nationalstaten som noget der er værd at forsvare.

Den gamle trotskistiske teori om afskaffelse af nationalstaterne kommer behændigt ind som en støtte for monopolernes projekt for unionsstaten. Det kan lyde godt med paroler om et 'rødt Europa', men i praksis bliver det kun til hjælp for kapitalismen, når man drop- per den fælles kamp for nationale rettigheder til fordel for den 'fælles europæiske'. Kampen for selvbestemmelse

kan samle bredt og er et vigtigt forsvar for vores eksistens som stat og de muligheder det giver for at styrke klassekampen og ændre samfundet. Under kapitalismen er det absolut ingen fordel at opgive nationalstaterne, hvor der eksisterer en vis grad af parlamentarisk indflydelse. Politikere og regeringer kan væltes – det er ikke tilfældet i EU, hvor de der har den politiske magt, f.eks. retten til at stille lovforslag ikke engang er på valg og kapitalen derfor står stærkere.

Europæisk Venstreparti og Enhedslisten

Samme tendens er det fælleseuropæiske parti European Left (Europæisk Venstreparti) udtryk for.

Enhedslisten er medlem af Europæisk Venstreparti, og folketingsmedlem for EL, Rune Lund udtrykte i Information partiets holdning til hvilket alternativ til EU Enhedslisten kæmper for på denne måde:

"Her ville vi lave et mere demokratisk, mellemstatsligt og mere fleksibelt samarbejde, hvor der var fokus på almindelige menneskers behov og på den nødvendige grønne omstilling. Vi ser gerne, at det bliver et EU og Europa i flere rum og flere hastigheder".

Muligheden for at reformere og demokratisere EU foreligger altså i Enhedslistens øjne. Partiet har da også taget konsekvensen og opstiller i 2019 som selvstændigt parti til EU-Parlamentsvalget fremfor at pege på Folkebevægelsen mod EU.

Folkebevægelsen mod EU sidder i EU parlamentet for at kæmpe imod den overnationale stat og for at forlade EU og tage selvbestemmelsen tilbage. Det er Folkebevægelsen formål at samle den danske EU-modstand, og arbejde for at få Danmark meldt ud, et mål der naturligt hænger sammen med at opstille på en dansk liste for netop at pointere at beslutninger skal tages i vores eget land, ikke overnationalt.

Trumpland: USA styres i dag af en militærjunta

Trump's præsidentperiode har til nu været præget af hårde magtkampe, fyringer og nyindsættelser i Det Hvide Hus. Det ser ud til at munde ud i, at USA reelt regeres af en militærjunta på tre højt dekorerede generaler med stor krigserfaring og med amerikansk imperiebygning på dagsordenen.

Avisen Washington Post beskriver i en artikel de nuværende magtforhold i Det Hvide Hus sådan:

“I centrum af Trumps inderkreds er en erfaren trio af generaler med erfaringer som kommandanter på slagmarken: Det Hvide Hus' stabschef John F. Kelly, forsvarsminister Jim Mattis og den nationale sikkerhedsrådgiver H.R. McMaster. Disse tre mænd har omhyggeligt udviklet deres personlige forbindelser til præsidenten og vundet hans tillid.”

Den mest indflydelsesrige af dem siges at være H.R. McMaster, som har stået bag fjernelsen af en række rådgivere, som ikke deler ‘neo-con’ernes begejstring for militære ‘løsninger’ overalt i verden – som Derek Harvey og Steve

H.R. McMaster – af kritikere kaldet Præsident McMaster

Bannon. Sidstnævnte mobiliserede i høj grad den politiske højrefløj for Trump – men blev afsat fordi han var imod generalernes og neo-con’ernes imperieprojekt og nye krige i udlandet. Han var imod raketangrebet på Syrien, troppeforøgelse i Afghanistan og snakken om militært angreb på Venezuela.

Krigspræsident Trump

John E. McLaughlin, som var CIA-direktør under syv præsidentadministrationer, siger til avisen:

“Det er første gang i præsidentska-

bets moderne historie vi har haft et lille antal folk fra den uniformerede verden, som har haft så stor indflydelse på landets øverste embede. De spiller lige nu en ekstraordinær stor rolle”.

Trump kalder dem ‘sine’ generaler- det ville være mere korrekt at kalde ham ‘generalernes præsident’. De er politisk kendt som neocons, ‘neo-konservative’, som høje af Bush-slagsen. De anviser ham nye militære skridt som flere tropper i Afghanistan (som han vendte sig imod som præsidentkandidat), De giver ham råd på daglig basis og fra time til time. Og Trump følger de fleste.

Hvis de dekorerede generaler har afgørende indflydelse på amerikansk politik og krigsførelse, har de også afgørende indflydelse på Danmark og den danske krigsdeltagelse, der følger USA på slæbetov.

Den amerikanske kommentator Whitney Webb siger i sin artikel om magtforholdene i Det Hvide Hus: “Lad os kalde ‘Trump's generaler’ for det de er: En militærjunta”.

Hvorfor vil Trump have mere Afghanistan krig?

Præsident Trump ‘er trådt i karakter’ og har besluttet at krigen i Afghanistan skal fortsætte på ubestemt tid. Beslutningen er forsonende musik mellem Trump, medierne og hans ærkemodstandere. Og bag den ligger også en skjult dagsorden, rettet mod en stadig stærkere kapitalistisk og imperialistisk stormagt - Kina.

Beslutningen demonstrerer både den interne rivalisering bag facaden og den forenede kamp for at fastholde USA som imperialistisk verdensmagt. At årsagen til at USA fører krig i Afghanistan – og i alle de øvrige lande – er en kamp for magt og ressourcer er tabu i denne ‘debat’.

Da Trump for nylig fremlagde sin

”nye” strategi for USA i Afghanistan med optrapning af 4000 tropper til støtte for det korrupte styre og lovede forsæt krig og besættelse på ubestemt tid til ”terroristerne var under kontrol” fik han ikke de amerikanske eller de vestlige medier på nakken, heller ikke i Danmark, tværtimod.

Nu var Trump ikke længere en utilregnelig præsident, men en præsident som ‘måske forstod præsidentembedets tyngde’.

Trump's opgør med hans tidligere ”instinkt” og valgspin om modstand mod ”udsigtsløs Afghanistan krig” blev taget mere eller mindre til troende.

Sidst Trump fik ros for at ”gå i karak-

ter som præsident ” var da han affyrede missiler imod Syrien. Det skete magtdemonstrativt mens han var vært og spiste til middag med den kinesiske præsident i Det Hvide Hus.

Ellers er både Trump og de etablerede medierne mest kendt for deres gensidige modsætningsforhold og opgør. Men for en stund var mediernes russofobi om en russisk trussel og Trumps påståede samarbejde med Putin sat i baggrunden.

Det hele virker som en magtkamp i et rollespil, hvor de stridende magtfraktioner godt er klar over at de dybest set overordnet vil det samme, uanset uoverensstemmelser:

En kamp for sikring af USA's verdensherredømme, hvor monopoler og det militær-industrielle kompleks kan sove roligt om natten, da krigsproduktion, oprustning og krigsmuligheder generelt ikke er i spil, men tilgodeses.

Som sådan er de også forenede under USA's trylleformular om "kamp mod terrorisme" og "for menneskerettigheder" som kan åbne op for amerikanske interventioner hvor USA føler deres globale interesser er truede, som det også sker lige nu i Irak, Syrien, Yemen samt med trusler og sanktioner imod Venezuela og Nordkorea. En 'kamp mod terror', 'for sikkerhed' og 'menneskerettigheder', der blev indledt af George Bush med krigene imod Afghanistan og Irak og nu med ubegrænset udløbsdato i Afghanistan.

Mens krigstrusler og militær opbygning eskalerer i Asien fortsætter USA og NATO den lige så intense oprustning mod Rusland. I alle USA's operationer er Danmark gået ind som tæt allieret og medløber – også i Afghanistan. Her tilbød Claus Hjort Frederiksen allerede på NATO-topmødet i maj, at sende flere danske soldater.

Permanent tilstedeværelse i Afghanistan - led i USA's Sydøstasien strategi

At USA's beslutning om optrapning og ubegrænset besættelse af Afghanistan kan have rod i USA's behov for at sætte sig på Afghanistan, der ligger strategiske placeret tæt på Kina, og dermed sikre USA's kontrol over Afghanistans mange naturressourcer tales der helst ikke om i medierne.

Er det i virkeligheden et led i at sikre sig indflydelse og kontrol over Afghanistan i rivalisering med nabolandet Kina, spørger professor Michel Chossudovsky, redaktør af den progressive og informative hjemmeside Global Research. Ikke blot olie og naturgas, men også strategiske råmaterialer som jern, kobber, kobolt, guld, litium – og opium.

Et USA overordnet forenet om mere fokus og retning mod Sydøstasien i in-

Mens krigstrusler og militær opbygning eskalerer i Asien fortsætter USA og NATO den lige så intense oprustning mod Rusland. I alle USA's operationer er Danmark gået ind som tæt allieret og medløber – også i Afghanistan. Her tilbød Claus Hjort Frederiksen allerede på NATO-topmødet i maj, at sende flere danske soldater.

tens kamp for at inddæmme og hindre Kina i at ekspandere sine forbindelser i området.

For USA kan den militære besættelse af Afghanistan på længere sigt meget vel indgå i deres samlede plan for at inddæmme Kina, som det også sker med deres voldsomme krigstrusler om "ild og vrede" med Nordkorea og militære provokationer med overflyvninger og militærøvelser og opbygning af baser, placeringen af deres missilskjold i regionen mm.

I sin Afghanistan-tale slutter Trump med at betone USA's Sydøstasien strategi og USA's opgave med yderligere at "udvikle dets strategiske partnerskab med Indien", endnu et land der omkranser Kina og hvor der for nylig har været grænsekonfrontationer.

For nabolandet Kina er et Afghanistan spækket med vigtige metaller, olie og gas blot en lille korridor fra Kina en ønske "samarbejdspartner" i deres fortsatte vilde kapitalistiske ekspansion, der har udtømmelig efterspørgsel af sådanne ressourcer. For USA vil det være endnu et skræksce- nario, de vil gøre meget for at forhindre.

Rivaliseringen mellem imperialisterne og aktuelt USA's og NATO's aggressive kamp for at sikre USA's plads som

verdens stærkeste imperialistmagt betyder en konstant og overhængende fare for konfrontationer og krigsudbrud og brug af alle slags masseødelæggelsesvåben, også atomvåben, som Trump åbent truer med at udsætte verden for.

Den globale oliedollar udfordres – Hvad gør krigsmagt USA?

Kina forbereder en ny råolieafregning i yuan, baseret på guld, så det er muligt for importører og eksportører at gå udenom dollaren. Det er en stor udfordring til USA der før er gået i krig for sin oliedollar. Er konflikten med Nordkorea krigsforberedelse mod Kina? Også Rusland prøver at undergrave petrodollaren. Og Venezuela vil gå væk fra den. Det har før været nok grund til krig for USA.

Kina vil indføre en olieafregning i yuan og konvertibel til guld. Ifølge analytikere kan det blive en game-changer for oliebranchen. Ikke mindst i Asien vil det kunne få momentum på bekostning af dollaren med Kina som verdens største olieimportør.

At det er en guldbaseret og konvertibel yuan er en mekanisme som også skal kunne tiltrække olieproducenter, der foretrækker at undgå dollaren, og ikke er klar til at afregne i yuan valutaen.

For USA kan det blive en økonomisk katastrofe, der vil underminere deres dollarmonopol med store konsekvenser. Siden oliekrisen i 1973 har stort set al oliehandel foregået i dollar og bidraget til at placere dollaren som 1. reservevaluta internationalt.

På den måde har det været muligt for det gældsplagede USA med dollar som omsætningsmiddel at finansiere det enorme underskud ved at trykke på seddelpressen.

Går i krig for oliedollaren

USA's petrodollar har tidligere været udfordret af Iraks Saddam Hussein, der begyndte at gå væk fra dollarafregning over til euro, og senere af Libyens Muammar Gaddafi, der proklamerede forberedelse af en fælles afrikansk guld-dinar væk fra euro- og dollarafregning og -afhængighed.

Begge lande blev efterfølgende sønderbombede, besat og smadret til uken-delighed

Denne gang er det Kina – verdens næststørste økonomi. Som har en forventning om at overhale USA økonomisk indenfor de næste ti år.

Hvordan vil USA reagere? Lige nu er

Trump-regimet i gang med forberedelse af økonomisk krig mod Kina og en skræmmende krigsoptrapning i forhold til Nordkorea. Ikke mindst som et led i afskrækning og inddæmning af Kina.

Kina og Rusland har for nylig indgået en aftale om guldhandel. Den største russiske bank Sherbank planlægger at

aftale til afløsning af våbenhvileaftalen fra 1953.

Eller måske USA vil føle sig tvunget til tage andre metoder end krig i brug af frygt for atomkrigens uforudsigelige konsekvenser og den kinesiske atommagt reaktion?

Oliedollar under angreb

øge forsyningen af guld med 10-15 ton i 2018. Det ventes at få store virkninger på de globale valutamarkeder. Både den russiske rubel og den kinesiske yuan er fuldt dækket ind og guldindløselige. Noget helt andet er tilfældet for USA og de vestlige valutaer.

Krig mod Kina? Krig mod Nordkorea?

Vil USA denne gang angribe miniatommagten Nordkorea – hvis ene raket ikke har en kinamands chance mod USAs 300 gange så mange på den anden side af grænsen. Korea er en gang blevet smadret af USA og vil forståeligt nok ikke lægge sig fladt ned. Men hvem er det egentlig, som truer verdensfreden – Nordkorea eller Trumps USA?

Den tidligere amerikanske præsident Jimmy Carter har netop offentliggjort en kommentar, hvor han understreger at det Nordkorea ønsker er sikkerhed – og at der laves en permanent freds-

Venezuela vil også gøre sig fri

Krigspræsident Trump har også truet Venezuela med krig og har pålagt det en række sanktioner. Venezuela har svaret igen ved at mobilisere sit forsvar og slår ned på de oppositionskræfter, der måtte støtte et amerikansk militært angreb.

Venezuela vil implementere et nyt system vedr. internationale betalinger der gør dem fri af dollaren, udtaler præsident Maduro.

Hvis USA forfølger os med dollaren vil vi benytte den russiske rubel, den kinesiske yuan, den japanske yen, den indiske rupi og euroen, siger Maduro

For USA er det endnu en faretruende proces væk fra dollaren som global omsætningsmiddel. En dollar som global omsætningsmiddel er for USA et uundværligt værktøj til at finansiere krige og USA's enorme underskud ved at trykke på seddelpressen.

Hvordan vil krigspræsident Trump og hans kreds af generaler reagere?

Rapport fra Tøjhusmuseets udstilling

En F-35 LIGHTNING II (attrap) og en gammel F-16 (kampdygtig)

Søndag den 3. sept. 2017

Jeg var inde på Tøjhusmuseet denne vidunderlige søndag formiddag for at uddele en skriftlig kommentar til det famøse flykøb af den allerede forældede F-35.

Det gik osse meget godt, for folk tog godt imod løbesedlen. Især de mange, der havde børn med og i særdeleshed kvinderne. Indtil en Lockheed Martin-sælger fik mistanke om, at noget sligt foregik.

Jeg blev bortvist af en museums-kustode og henvist til fortovet udenfor Tøjhusmuseet. Ikke på brostenene foran porten, som er museets ejendom, men på fortovet ved siden af, og helst på gaden overfor.

Jeg havde lidt svært ved at forstå, at Lockheed Martin kunne dele en salgsfolder ud på, mens lille mig ikke måtte dele min kommentar til salgsudstillingen ud. På statslig grund! Hva' i alverden bilder de sig ind? Men det gør de altså!

Udenfor gik det rigtig fint. En af de mange kustoder tog oven i købet pænt imod og stak arket i lommen. Jeg fandt ud af, at der kom mange engelsktalende, så i morgen på den sidste udstillingsdag tager jeg en engelsk udgave med. REASON'S (sol/Jetjaver) IMPOTENCE.

Jeg havde taget min tomahawk med for at kaste den mod F-35 papmodellen og efterlade den dér. Men det snakkede jeg mig selv fra. Jeg havde ellers taget toiletgrej, piller og pyjamas med i rygsækken for alle tilfælles skyld.

Mandag den 4. sept. 2017

Selvom muséet sædvanligvis er lukket mandag, er det alligevel muligt at se udstillingen af det famøse papfly i gården til Tøjhusmuseet.

Ved siden af står den gammeldags F-16 jager fuldt funktionsdygtig. Den har været skilt ad for at kunne komme igennem porten ved Den sorte Diamant.

Imellem de to er udstillet nogle drabelige bomberaketter, som forhåbentlig osse er attrapper.

Besøget er jævnt godt. Der er en del engelsktalende gæster, som tager imod Der er mange børn. Endog en lille børnehave med 12 børn er blandt gæsterne. De står i kø for at komme op i cockpittet.

Pædagogerne smiler pænt, da jeg giver dem løbesedlen: FORNUFTENS AFMAGT. De er mere interesserede i at få folderen fra de amerikanske Lockheed Martin-folk med hjem i nogle eksemplarer. Af den kan man trykke ud og samle en lille model af F-35.

Jeg har prøvet at samle den og flyve med den. Den styrtede heldigvis ned lige på snuden.

På mit spørgsmål til vicedirektøren for formidling på Tøjhusmuseet om, hvorfor jeg ikke må dele en kommentar ud inde i gården ved flyene, får jeg det svar, at muséet giver Lockheed Martin plads til deres salgsmateriale og dét er dét. Al diskussion for og imod må foregå ude i samfundet.

Ergo, jeg deler ud udenfor. Så slipper jeg osse for at betale entré igen.

Venlig og kammeratlig hilsen

Charles Busk Jensen

P.hd (Pensionist hele dagen)

Kommunisme i Danmark: **Oktoberrevolutionens vej eller vejen til 'antimonopolitisk demokrati'?**

I 100 året for Oktoberrevolutionen er der stadig erklærede kommunistiske organisationer, som forkynnder et såkaldt 'antimonopolitisk demokrati' som en 'fredelig (gen)vej' til socialisme. En gammel strid i den danske kommunistiske bevægelse – mellem revisionister og marxist-leninister – personificeret med hhv. Ib Nørlund og Carl Madsen – er dukket op igen

Mange spørgsmål i kommunismens kampfyldte og brogede snart 100-årige historie som parti i Danmark er stadig stridsemner med en betydning, som rækker ind i fremtiden. Nogle vedrører alene den danske klassekamp, andre er uløseligt vævet sammen med udviklingen af den internationale kommunistiske bevægelse. Nogle er personspørgsmål i forhold til vurderingen af den ene eller anden fremtrædende kommunist reelle politiske rolle og indsats.

De fleste rejses for at forstå udviklingen i Danmark og internationalt med henblik på at styrke den kommunistiske bevægelse, fordi den er afgørende for skabelsen af et socialistisk Danmark til afløsning af den bankerotte, korrupte og krigsgale kapitalisme.

Det kommunistiske parti blev stiftet i et opgør med den socialdemokratiske 'ministersocialisme' og klassesamarbejdspolitikken med det herskende bourgeoisie. Det var fra starten en del af den internationale kommunistiske bevægelse, medlem af Kommunistisk Internationale og voksede og hærdes i kampen mod klassesamarbejdspolitikken og den fremvoksende nazisme op gennem 30'erne.

Under den tyske besættelse spillede det illegale DKP en hovedrolle i organisationen af den brede folkelige modstand og den væbnede kamp mod besættelsesmagten. Det var en hovedmodstander af den officielle danske samarbejdspolitik, der blev støttet af alle de andre daværende rigsdagspartier og som førte til, at Danmark reelt blev en støtte til

Carl Madsen (1903-1978)

Hitler-Tyskland og dets allieredes kors-tog mod det socialistiske Sovjetunionen fra 1941.

Efter besættelsen lod partiet sig blænde af illusioner og indgik i en socialdemokratisk ledet regering, indtil det blev vippet ud og det gamle parlamentariske spil var fuldt genetableret – og under den kolde krig blev det isoleret og søgt marginaliseret.

TEMA: Kommunist i Danmark

Ikke desto mindre stod DKP stærkt i arbejderklassen og befolkningen. Partiet havde fulgt den internationale kommunistiske bevægelses generallinje – og den havde givet fremgang. Det gik sejrrigt ud af stormende klassekampe. Den socialistiske lejr var stærkere end nogensinde – udvidet med folkedemokratierne i Europa og med Kina i Asien. Det kapitalistiske system begyndte af ane dødslokkernes kimen.

Men slutningen af 50'erne og begyndelsen af 60'erne blev skæbneår for partiet – og for den internationale kommuni-

Ib Nørlund (1917-89)

stiske bevægelse. Efter Stalins død i 1953 fik revisionister magten i SUKP og Sovjetunionen – og den kapitalistiske genrejsning begyndte. Den internationale kommunistiske bevægelse blev splittet – og det danske parti fulgte den ny linje som revisionisten Nikita Hrustjov udstak på det russiske partis 20. kongres for 'fredelig overgang' til socialisme – og hans 'opgør med Stalin', som reelt var et opgør med opbygningen af socialismen.

Denne nye strategi blev antaget af en del partier, hvor den fik betegnelsen 'antimonopolitisk demokrati'. Den går i korthed ud på at en alliance af arbejderpartier, indbefattet socialdemokratiet, skal vinde et parlamentarisk flertal og regeringsmagten og gennemføre et sæt af antimonopolitiske foranstaltninger, der skal svække kapitalen, monopolerne og de multinationale selskaber – og derigennem forberede en parlamentarisk overgang til socialisme. Tilsvarende blev afprøvet i Chile af Salvador Allende og endte i katastrofe med det amerikansk-støttede militærkup i 1973.

Et lille mindretal af gamle DKP'ere – heriblandt tillidsmanden Anker Holm og modstandsmanden Frede Klitgård

– grundlagde i løbet af 1960'erne den danske marxistisk-leninistiske kommunistiske bevægelse, som skarpt kritiserede den antimonopolistiske strategi. Marxist-Leninisterne samledes i 1978 i partiet DKP/ML. Internationalt sluttede det sig sammen med det albanske parti og en række andre.

DKPs linje for 'fredelig overgang' og 'antimonopolistisk demokrati' blev først og fremmest formuleret og fremført af Ib Nørlund som dets vigtigste ideolog og teoretiker. Nørlund skrev en mængde artikler og bøger – herunder også om den danske arbejderbevægelse og DKPs historie – farvet af 'teorien' om antimonopolistisk demokrati i modsætning til kampen for arbejdermagt ('proletariatets diktatur') og socialisme. Eller sagt på en anden måde: DKP fravalgte Oktoberrevolutionens vej, Lenins og Stalins vej, til fordel for Hrustjovs, Bresjnevs og senere Gorbatsjovs revisionistiske krus mod intetheden.

I partiet selv blev Carl Madsen i 1970'erne den vigtigste kritiker af dets udvikling til et reformistisk parti. På skrift og i tale bekæmpede han ihærdigt partiledelsens nye linje. I 1975 blev han ekskluderet.

DKP med Knud Jespersen og Ib Nørlund som frontfigurer fulgte det russiske parti på dets nederlagsvej, som i 1989-91 førte til den åbne genrejsning af kapitalismen i Østeuropa og det tidligere Sovjetunionen. Partiet blev stærkt decimeret og splittet i fraktioner og grupperinger som f.eks. Fælles Kurs og KPID. Det nuværende DKP er en rest af disse gruppespaltninger.

Det virker mildt sagt besynderligt, at dette DKP vælger at hylde netop Ib Nørlund med en mindekongress under titlen 'Marxisme i det 21. århundrede', der afholdes den 9. og 10. september hos 3F, København. (Nørlund ville være fyldt 100 i år).

Hensigten er selvfølgelig at fastslå, at det nuværende DKP står på skuldrene af Ib Nørlund og ser verden gennem hans øjne. Det er det nærmeste man kan komme kanoniseringen af en revisionistisk helgen.

Men Ib Nørlunds vej er en komplet blindgyde. Den har i Danmark som andre steder kun ført til fiasko og nederlag.

En omfattende kritik af Nørlunds DKP og dets internationale forbindelser findes i Klaus Riis' artikelsamling 1975-85 'Socialismen og fremtiden' (Forlaget Arbejderen 1985) – og i Carl Madsens skrifter.

Man finder en nyttig gennemgang af DKP, dets udvikling og partikampene set fra et partimedlems side hos Anker Holm: 'De røde vender altid tilbage' (Oktober Forlag 2000).

Nye udgivelser fra Oktober Forlag

V. I. Lenin: Til oktoberrevolutionens fireårsdag
J. V. Stalin: Oktoberrevolutionen og de russiske kommunisters taktik
35 kr.

Dorte Grenaas oplæg til CIPOMLs seminar om Oktoberrevolutionen
Stuttgart juni 2017.
20 kr.

Kommunister i Danmark: Hvad skal vi samles om?

Af Marie Herget Christensen og Gert Stenholt Madsen

Marie Herget Christensen og Gert Stenholt Madsen er tidligere medlemmer af DKP/ML og KP

I disse måneder forlyder det at en sammenlægning mellem KP i D (=Kommunistisk Parti i Danmark, red) og KP (= Kommunistisk Parti, red) skal være nærtforestående. I den forbindelse vil det være godt for os i den kommunistiske bevægelse at tage en debat om hvorvidt denne bestræbelse er frugtbar.

Det har længe (virkelig, virkelig længe – faktisk mere end 20 år) været et slogan blandt ledende kræfter i DKP/ML (Danmarks Kommunistiske Parti / Marxister-Leninister, nedlagt 2006 ved dannelsen af KP, red) og senere KP at det er af afgørende vigtighed at samle alle de danske kommunister i ét parti. Et parti der kan samle kræfterne, og også samle de kommunister der i dag står uden organisering. Kun på den måde kan kommunisterne virkelig rykke. Hvad vi skal samles om, er altid blevet tonet ned og henstår i stigende grad i det uvisse.

Det første man må konstatere om den igangværende sammenlægningsproces, er at det kun er halvdelen af de erklærede kommunistiske partier der er med. APK (=Arbejderpartiet Kommunisterne, red) – der blev stiftet efter den store splittelse af DKP/ML i 1997, en splittelse som bl.a. netop handlede om spørgsmålet om enhed – blev udelukket på meritter alene og uden nogen seriøs overvejelse fra KPs side. DKP (=Danmarks Kommunistiske Parti, red) blev udelukket på deres parlamentariske strategi og forhold til Enhedslisten. De der er med i sammenlægningsprocessen, er altså de der mener at være enige – eller måske snarere at ville lægge deres uenigheder på hylden: KP og KP i D.

Det næste man kan konstatere, er at det på ingen måde er et enigt KP i D der går ind denne sammenlægningsproces. Faktisk kører der lige nu partikamp for fuld smadder i KP i D. Alligevel er den nuværende køreplan at gennemføre

en sammenlægning allerede i foråret 2018. Der er næppe nogen tvivl om at hvis man gennemtvinger så radikal en beslutning mens partiet stadig er i kamp om linjen, vil det uvægerligt føre til endnu en splittelse af KP i D (som det skete ved sidste sammenlægning) – eller som minimum en kraftig afskalning af partiet med en stor gruppe uorganiserede kommunister til følge.

Det tredje man kan konstatere, er at heller ingen kommunister uden for partierne er inviteret med til at diskutere det politiske grundlag hvorpå dette nye sammenlagte parti skal stiftes. Det er en lukket fest.

TEMA: Kommunister i Danmark

Det vil altså sige at selv om sloganet lyder at kommunister skal samles, er de nuværende sammenlægningsbestræbelser en sektærisk omorganisering af en lille gruppe af de mange erklærede kommunister i Danmark, snarere end en reel stræben efter politisk enhed.

Man siger jo at historien gentager sig, og vi mener det er vigtigt for debatten om sammenlægning at se tilbage på, hvordan det gik i sidste sammenlægningsproces, der førte til nedlæggelsen af DKP/ML og stiftelsen af Kommunistisk Parti KP i 2006. Vi var på daværende tidspunkt medlemmer af DKP/ML.

I processen skete der det, at flere og flere af vores kræfter blev suget ind omkring sammenlægningsprocessen, og flere og flere kræfter forsvandt fra

bevægelsesarbejdet.

Det betød, at vi fik færre og færre kræfter til fredsarbejdet i en tid, hvor Danmark for alvor blev en krigsførende nation. Det medførte at vi nogle år efter sammenlægningen besluttede helt og aldeles ikke at prioritere fredsbevægelsen. Og det betød vi fik færre og færre kræfter til Rød Ungdom. I sidste ende betød det døden for den vigtigste revolutionære ungdomsorganisation i 90'erne.

Det betød, at vi diskuterede mindre og mindre politik af frygt for at hindre sammenlægningsprocessen. Og at kritik blev lukket ned som sammenlægningsfjendtligt.

Det tærede hårdt på især de unge kræfter i partiet og der faldt mange fra. Men vi fortsatte ufortrødent ud fra en ide om, at der ville komme skred i tingene efter en sammenlægning. Vi fortsatte frem, og tænkte at nu var tiden ikke til at stoppe op og være selvkritisk – det måtte eventuelt komme senere.

I det andet parti (KP i D) endte en bitter partikamp som bekendt med en splittelse af partiet, og den store samling af kommunisterne blev således ikke en sammenlægning af de kommunistiske partier, men en likvidering af DKP/ML, en sprængning af KP i D og en reorganisering af en fraktion fra KP i D og DKP/ML. Resultatet var ét skridt frem og (mindst) to tilbage.

Efter sammenlægningen troede mange, at rykket ville komme, at nu ville folk slutte sig til os, og vi ville endelig have kræfter nok til at kunne gå ind i bevægelserne igen. Til at lave politik. Men meget af DKP/MLs partiapparat var lukket ned med partiet og der fulgte årevis med partiopbygning og indadvendt aktivitet. Det betød, at endnu flere faldt fra, og at mange af de nytillkomne forsvandt igen. En tendens der stadig er udpræget.

Men var det så det værd, spørger vi os

selv om i dag – i al fald en del af os – der var med. Var det rigtigt at satse alt på den sammenlægning? Blev vi større, stærkere, mere samlede? Rykkede vi? Det spørgsmål er aldrig blevet diskuteret (i hvert fald ikke af os der tog beslutningen). Det blev nemlig besluttet i ledelsen i det nye KP, at man ikke kunne evaluere samlingsprocessen og hvad der var sket i partierne op til sammenlægningen, fordi det var jo foregået i andre partier.

Men man står sig muligvis ved at tage den diskussion, inden man kaster sig ind i en ny sammenlægning. For os at se er det nemlig åbenlyst, at vi ikke opnåede det vi gerne ville, og at resultatet på ingen måde stod mål med den kraftanstrengelse, der blev sprøjtet ind projektet. For os at se er det nu klart, at det ikke var det værd. Og det er værd at holde fast i, for spørgsmålet er jo nu: Er det det rigtige at gøre denne gang?

Der er ingen tvivl om at de danske kommunister står splittede. Men endeløse reorganiseringer og bogstavleg med hvor få eller hvor mange nye K-partier vi kan få, løser intet. Det er et forsøg på en organisatorisk løsning på et politisk problem. Vi må tage os selv alvorligt som bevægelse, så vi ikke bliver til en Monty Python-parodi. Det der kan samle os nu er ikke at bruge endnu flere kræfter på snævre reorganiseringer, og nye bogstavkombinationer, det der kan samle os er at opbygge en bred revolutionær bevægelse på tværs af partiskel.

I stedet for blindt at ville samles, må vi tage diskussionen om, hvad er det vi vil samles om? I stedet for at stirre os blinde på at ville rykke, må vi tale om hvor er det, vi vil rykke hen?

I KP hedder det sig at der kun er historiske uenigheder og "luksus" uenigheder partierne i mellem. Uenigheder man ikke kan tillade sig at lade komme i vejen når kræfterne er så få. At i de daglige kampe er vi helt enige. Vi mener det er godt og vigtigt at vi er enige og kan kæmpe sammen. Men det kan vi med mange gode kræfter. Det har altid været kommunisternes metode at lave enhedsarbejde i de dagsaktuelle kampe

med alle der kunne enes om den aktuelle parole. Men vi må som kommunister også hele tiden huske det revolutionære perspektiv. For at samles i et kommunistisk parti må vi kunne enes om mere end de dags aktuelle spørgsmål. Der må vi være enige om strategien for at nå frem til revolutionen.

For er de nu også så luksuriøse, de uenigheder? Hvad med når det kommer til spørgsmålene om hvordan vi nedbryder statsmagten og får fratvunget voldsmonopolet dets magt? Hvad med når det kommer til spørgsmålet om socialisme i Danmark og hvordan

den skal se ud? Det er principielle og afgørende spørgsmål, som det kommunistiske parti må have klare svar på – og ikke udskyde til en uvis fremtid. For dets handlinger afhænger af svarene.

Ja vi står ideologisk splittede og mange af os også uafklarede. Det løser vi ikke ved at diskutere organisering, vi løser det ved at diskutere politik.

Dette indlæg er fremsendt til Skub (udgives af DKP), Arbejderen (udgives af KP), Kommunist (udgives af KP i D) og Kommunistisk Politik (udgives af APK).

100-året for Oktoberrevolutionen

LØRDAG DEN 4. NOVEMBER 2017

Osramhuset ved Nørrebrohallen, København).

(Valhalsgade 4. Den store sal)

FESTMØDE 19-22

Festtale - Verdensmusik - Udstilling

Arr. APK - DKU- Foreningen Oktober

NOVEMBERKONFERENCE 12.30 - 17.30

Oktoberrevolutionens betydning for i dag

Oplæg - Debat

Arr. Arbejderpartiet Kommunisterne

Pris 80 kr

Mulighed for at købe mad

Pris for konference alene 50 kr.

Festmøde alene 50 kr.

Oktober Bogbutik i Odense:

Succesrig reception med stor engagement

Den 2. september - lørdag over middag - var døren slået op til reception i Oktober Bogbutik i Odense

Det skulle markeres, at bogbutikken nu havde fået en ny tiltalende renovering og indretning klar til øget anvendelse i årene der kommer, og meget passende i 100 året for Oktoberrevolutionen i Rusland. Og at den nu har været der gennem 30 år.

Udenfor flankeret af røde faner omkring cafébordet og udstillingen. Indenfor præget af rigtig god stemning med deltagelse af nye og gamle venner af Oktober Bogbutik og APK.

Der var eftertanke omkring bogbutikken, dens betydning som aktuel samlingssted for den kæmpende bevægelse og den kommunistiske bevægelse før og nu. som blev ridset op af John Jepsen fra APK med mange eksempler.

Bogbutikken har nu holdt til på denne adresse – Skibhusvej nr. 100 – i 30 år. Odenses socialistiske bogbutik.

Arbejderdigteren Kristian Dalgaard oplæste digte, bl.a. Bertold Brecht, og understregede betydningen for den socialistiske bevægelse og for den socialistiske kunst og kultur af steder som Oktober Bogbutik.

Jan Nielsen fra APK Fyn, aktiv i Fæl-

TEMA: Kommunist i Danmark

lesskabet, fremførte med bid nedrigheden i skiftende regerings angreb på de allersvageste, de arbejdsløse og de syge. Men også at der nu slås tilbage – og læste med stor overbevisning op fra et rammende indslag ved protestdemonstration ved Jobcenter på Lærkevej i København.

Receptionen blev benyttet til rigtig god indbyrdes snak, kombineret med revolutionære fællessange. Den satte et fint fælles aftryk for styrkelse af bogbutikken for kommende aktiviteter og kampe og for den nødvendige større udbredelse af progressiv og revolutionær litteratur og kunst af i går og i dag.

Det er der brug for i en situation med forstærkede reaktionære angreb, nye fattigdomsreformer og forstærket krigsoprustning.

Tillykke til Oktober Bogbutik i Odense!

Af Kristian Dalgaard

Denne artikel er en kraftigt forkortet udgave af den tale som APKs Kristian Dalgaard holdt i Oktober bogbutik på Skibhusvej i Odense til gen-åbningsreceptionen efter en flot renovering den 2. september. Butikken har været et revolutionært centrum gennem 30 år – siden 1. juli 1987.

På sin flugt fra Nazi-Tyskland søgte forfatteren Bertolt Brecht i midten af

1930'erne ly under det fynske stråtag i Svendborg. Her skrev han blandt andre værker digtsamlingen Svendborgerdigte, som Svendborgs Baggårdsteatret veludført har omformet til et aktuelt teaterstykke og det seneste år har turneret landet rundt med.

Bertolt Brechts digt Bogbrændingen udtrykker som få den politiske betydning af litteratur:

På samme måde som Brecht søgte ly i Svendborg og derved kunne virke og skrive derfra, har revolutionen og socialismens kultur haft til huse og en base i Oktober Bogbutik i Odense, hvorfra den har kunnet virke og handle. I form af anvendelse og salg af litteratur som den Nazi-Tyskland konkret søgte brændt og det kapitalistiske samfund i almindelighed søger druknet. Samti-

1917

*I nitten hundrede og sytten
oktober måned for sin tid
beviste folkemasser nyten
af klassekamps bevidste strid
af Lenins kande hældtes dråben
med "fred og brød og friheds" råben
og gode råd som folks sovjet
gav sejren forholdsmæssigt let*

*først nu begyndte alt det svære...
at gå på ubevandret jord
sin egen ikke som i fjor
mod fjorten udenlandske hære...
sovjetters union blev døbt
og fundament for fremtid støbt*

Digteren og aktivisten Kristian Dalgaard
har udgivet digtsamlingen *Lykkelands lænker*

dig har butikken virket som ramme for utallige møder, kulturelle aktiviteter og studier.

Nu, i 100-året for Oktoberrevolutionen, hvor revolutionen og socialismen både nationalt og internationalt markeres og pjecer og artikler genoptrykkes og nye skrives, er Oktober med.

Jeg forsøger selv i mit digt 1917 at udtrykke nogle brudstykker af de begivenheder, som i dag søges at forstås af revolutionære verden over:

For arbejderbevægelsen og dens forfattere af i dag og i morgen er Oktober bogbutikkerne et af de få steder, hvor

ophavet kan studeres og litteraturen kan skaffes.

Det gælder for undertegnede, som det før i Oktober Odenses 30-årige historie har været tilfældet for de afdøde forfattere John Max Petersen (1942-92) og B.C Andersen (1954-2008) – for nu at nævne 2 af de, som i live i dag ville have deltaget i receptionen.

Jeg vil slutte af med et digt af netop John Max Pedersen, som en kommentar til Oktobers fortsatte rolle og liv:

Bogbrændingen

*Da regimet befalede, at bøger med skadelig viden
offentligt skulle brændes, og okser
alle vegne blev tvunget til at trække kærre med bøger
til kætterbålene, opdagede en fordrevet
digter, en af de bedste, da han studerede
listen over de brændte, forfærdet, at hans
bøger var glemt. Bevinget af vrede ilede han
til sit skrivebord og skrev et brev til magthaverne.
Brænd mig! Skrev han med flyvende pen, brænd mig!
Gør mig ikke den sorg! Vrag ikke mig! Har jeg ikke
altid fortalt sandheden i mine bøger? Og nu
behandler i mig som en løgner! Jeg befaler jer:
Brænd mig!*

At leve er at kæmpe

*At leve er at kæmpe
for liv er livets trods
og man kan ikke leve
hvis ikke man kan slå*

*At arbejde er livet
at leve er at dø
som blomstens liv er blomsten
afblomstret og i frø*

*At leve er at elske
at arbejde og slå
at elske det er livet
og livet det er os*

Skrot fattigdomsreformerne! RUL BLÅ OG 'RØD' BLOK TILBAGE!

Den herskende kapitalistklasse og dens politiske lakajer er inde i sidste fase af deres amokløb mod den danske/nordiske 'velfærdsstat'. Siden 1985 har den ene uligheds- og fattigdomsskabende 'reform' efter den anden rullet mange af de fremskridt for arbejderklassen og det store flertal tilbage, som blev tilkæmpet af arbejderbevægelsen og dens forkæmpere i sidste århundrede. Den danske 'velfærd' er en skygge af sig selv.

Den er omgjort i EU's billede og begynder at ligne Anders Fogh Rasmussen amerikansk inspirerede 'minimalstat'. En serie af nedskærings- og fattigdomsreformer fortsatte med Lars Løkke Rasmussen og Helle Thorning-Schmidts regeringer. Et stadig mere ulige samfund med et minimum af sociale ydelser og spækket med et stadig større politi- og overvågningsapparat og et dyrt militær, som fører den ene krig efter den anden i USAs og NATOs slæb.

Et samfund, hvor hundredtusinder af arbejdsløse og deres børn henvises til skrabede fattigdomsydelse, hvor syge og nedslidte nægtes førtidspension, og hvor alle på overførselsindkomster før pensionsalderen er jaget vildt, der koster rundt og nægtes en bare tålelig tilværelse. Et samfund, hvor tiggere kastes i fængsel for at prøve at overleve, mens de rige skraber til sig og ophober stadig større rigdomme, hvor skattesnyd i stor skala er sat i system og kapitalisterne har sugerør i statskassen, mens de øger udbytningen af arbejder og deres profiler.

Et koldt og kynisk kapitalistisk samfund anno 2017 i en kold og kynisk 'globaliseret' verden under monopolernes og imperialismens herredømme. En verden af udplyndring, krige og kaos, med en stadig mere intens rivalisering mellem kapitalistiske og imperialistiske stormagter såsom USA, EU, Rusland og Kina.

Behovet for et andet samfund og en anden verden har aldrig været større. Her i 100-året for Oktoberrevolutionen i 1917 er nødvendigheden af revolution og socialisme stadig mere påtrængende. Også i det nedskærings- og fattigdomsreformramte Danmark.

Udtalelser fra APKs CK September 2017

Der er ydet modstand hele vejen igennem mod de kapitalistiske nedskæringsreformer. For de skiftende regeringer fra blå og 'rød' blok har ikke haft det store flertal med sig i deres velfærdsslagting. Den er blevet truet, lokket og løjet igennem. Ikke mindst med bistand fra LO og fagtoppen som helhed, der har arbejdet på overtid for at holde arbejderklassen i ro. Alligevel har der været omfattende arbejdskampe og sociale protester. Også fra elever og uddannelsessøgende. Og senest er stadig flere 'reformramte' gået på gaderne landet over i protest. Reformerne har ramt og rammer arbejdere og andre arbejdende, studerende og uddannelsessøgende, kontanthjælpsmodtagere, flygtninge og indvandrere, børn i titusindvis. De rammer skoler og uddannelse, hospitaler og sundhedsvæsen, børneinstitutioner og ældrepleje. De rammer miljø- og klimagenopretning.

De øger tempoet i det sociale sammenbrud.

VLAKE-regeringen vil gennemføre ny stribe uligheds- og fattigdomsskabende reformer - med åbne og skjulte skattelettelser til de rige, nye privatiseringer af offentlige værdier og kraftig øget oprustning og militarisering sammen med yderligere velfærdsforringelser. Det ledsages af nye årlige nedskæringer i kommuner og regioner og nye angreb på overførselsindkomsterne - herunder SU. Dansk Folkeparti

støtter dem - såfremt der rettes endnu kraftigere bråd mod flygtninge og indvandrere. Og Socialdemokraterne og Mette Frederiksen, der har stået for nogle af de værste fattigdomsreformer, nægter som leder af 'den parlamentariske opposition' at love at rulle dem tilbage, hvis de igen kommer til at stå i spidsen for en 'rød' regering.

VLAKE-regeringen har ikke kunnet komme igennem med direkte topskattelettelser, men har fremlagt en 'skatte-reform' der reelt sikrer dem skjult form. Det er plan, der kommer til at koste velfærd og nye nedskæringer - og det store flertal får ingen økonomisk gevinst, selvom 'kassedamerne' igen loves guld for enden af regnbuen. Der skal skæres mere på overførselsindkomsterne. Der åbnes for at pensionerne står for skud.

Løkke-regeringen er også på vej til endeligt at afslutte Danmarkshistoriens største våbenkøb i form af 27 amerikanske F35 kampfly til brug i Danmarks nuværende og kommende krige. Samtidig skal et nyt 'forsvarsforlig' indlede et spring i rustningsudgifterne henimod 2 pct. af BNP, som Donald Trump og NATO har dikteret. Nye udgifter til lov- og orden, overvågning og kontrol hører med til en militarisering af samfundet, hvor militær nu skal overtage en række hidtidige politiopgaver.

Alle disse nye angreb må imødegås og bremses. Og det sker kun ved en stærk folkelig mobilisering, der fortæller både Lars Løkke og Mette Frederiksen og deres støtter, at nok er nok: Ikke flere nedskærings- og fattigdomsreformer! Det handler ikke bare om at rulle nogle af de værste tilbage. Det handler ikke bare om at afsvække EU- og NATO-politikken - men om at få EU og NATO ud af Danmark. Om selvstændighed og alliancefrihed.

Det handler om at skrotte reformerne og hele denne politik - og forlange en ny og anden kurs for Danmark.

Den stadig voksende folkelige modstand mod nedskærings- og krigspolitikken må ikke lade sig fange i det parlamentariske spil mellem 'rød' og blå blok. At støtte Frederiksen for at slippe af med Løkke fører til nederlag. Kampen må rettes mod deres nyliberale reformpolitik og fælles EU- og NATO-

politik.

Den folkelige modstand må opbygge sine egne organisationer, forlange at progressive politiske kræfter, klubber og fagforeninger støtter den og at de folkelige bevægelser og ungdommens masseorganisationer slutter op. Den voksende bevægelse over hele landet, hvor reformramte uden støtte fra fagtoppen har rejst sig til protest mod kynisk og umenneskelig behandling i kommunerne og mod fattigdomsreformerne peger fremad mod en mere beslutsom kamp nedefra.

I første omgang må protesten markere sig ved de kommunale budgetter og foran Christansborg ved folketingets åbning den 3. oktober og de følgende dage. Uddannelsesalliancen demonstrerer i de store danske byer den 5. oktober.

Arbejderpartiet Kommunisterne opfor-

drer til at slutte op om disse protester og gøre dem markante og synlige: *Nedlæg arbejdet og protestér! Boykot undervisningen og gå på gaden!*

Ved kommunal- og regionsrådsvalget den 21. november opfordrer vi til ikke at følge 'det mindre ondes' logik - men udelukkende stemme på lister, der støtter disse krav og denne politik, og stemme blank eller undlade at stemme, hvis de ikke findes.

OK2018 på det offentlige område står for døren. Ved OK2017 på det private område blev arbejdstiden forlænget til mulige 42 timer. Det skal imødegås. Et hovedkrav må være '6 timers arbejdsdag til 8 timers løn'.

Den nyliberale og socialdemokratiske 'reformvej' er brudt sammen. En revolutionær vej må udvikles.

Styrkelse af den revolutionære marxist-leninistiske teori

1. APK gennemfører rækken af studie/diskussionsmøder om "Oktoberrevolutionen 1917 – 2017" i dette efterår 2017. Det sker som led i første del af kongresprocessen frem til partiets 7. kongres 2018. Og som led i partiets markering af 100-året for Oktoberrevolutionen.

2. APK bruger disse studier i revolutionens erfaringer og marxismen-leninismen til at styrke den revolutionære uddannelse af dets medlemmer, sikre ml-studier som en del af det interne parti liv og den enkelte kammerats rutiner. Det vil yderligere styrke partiets politiske niveau og enhed, styrke hele partiets evne til at imødegå, afsløre og føre kamp mod reaktionens og op-

portunisternes massive løgne omkring revolution, Oktoberrevolutionen og socialisme.

3. APK påbegynder udgivelsen af et nyt teoretisk tidsskrift. Det første nr. i oktober har temaet "100 året for Oktoberrevolutionen". Det baseres på en række artikler fra CIPOML's Unity & Struggle og de europæiske CIPOML seminar i foråret. Unity & Struggle er central for udviklingen af den internationale ml-bevægelse og de enkelte partier - og vi vil kraftigt styrke dets udbredelse i Danmark og på dansk.

Artiklerne om Oktoberrevolutionen er en levendegørelse af ml teori brugt på i dag. Tidsskriftet vil udkomme 4 gange

årligt. Det vil indgå som del af partiets studiearbejde og har til formål at skabe større klarhed i den revolutionære bevægelse i dag.

Det teoretiske tidsskrift erstatter den trykte udgave af Kommunistisk Politik som det ser ud i dag og tilbydes til KPs nuværende abonnenter.

4. APK medlemsorganisationer bruger hele denne proces med fokus på revolutionens erfaringer, teori og nødvendighed til også med fornyet kraft at styrke spredningen af partiets udgivelser, inklusive de nyeste pjecer omkring Oktoberrevolutionens erfaringer. Både gennem de digitale medier og styrkelsen af ml-salget i Oktober bogbutikkerne.

Stop krigspolitikernes vanvid!

Vi lever i en tid med krig, krigsforberedelser og stor usikkerhed om fremtiden. Faren for atomkrig er igen blevet uhyggelig aktuel. USA og Trumps regering af generaler spreder trusler mod nationer om brug af atomvåben og foranstalter uden tøven økonomi-

ske blokader hvis mål er udsultning af hele befolkninger. De kræver at hele den vestlige verden opruster og står bag denne imperialistiske og livsfarlige politik.

Gennem NATO opbygges en verdens-

omspændende oprustning med storkrig som en kalkuleret mulighed. På alle kontinenter slås USA og stormagterne desperat for at sikre sig råstoffer, nyt Lebensraum. USA ønsker at sikre sin

Fortsættes side 24

Tunesien: Hamma Hammamis sikkerhed skal sikres og Radhia Nasraouis sultestrejke afsluttes

Af Tyrkiets Arbejderparti EMEP

Hamma Hammamis sikkerhedsvagter er blevet fjernet af den tunesiske regering. Hamma Hammami er talsmand for Folkefronten i Tunesien og har i lang tid modtaget dødstrusler.

EMEP fordømmer kraftigt denne beslutning fra den tunesiske regerings side. Den tunesiske regering bærer ansvaret for ethvert angreb, der vil ramme Hammami.

Hammami er talsmand for Folkefronten og lederen af Tunesiens Arbejderparti (POT). Beslutningen om at fjerne politifolk, der beskytter hans liv, er en politisk beslutning. Denne beslutning er et angreb på den demokratiske opposition, fordi ledelsen af Folkefronten og Hammami er truet af imperialismens kollaboratører.

Chokri Belaid og Mohammed Brahmi, medstiftere og tidligere talsmænd for Folkefronten, blev begge slået af fascistisk-islamistiske militante. Gerningsmændene til disse mord er endnu ikke blevet fanget, eller rettere: Regeringen har ikke ønsket at fange dem.

Hammami er talsmand for Folkefronten og for Tunesiens Arbejderparti. Hans parti er Tunesiens arbejdere og arbejdendes parti. Arbejderpartiet spillede en afgørende rolle i den demokratiske tunesiske revolution.

Fjernelse af politibeskyttelsen af Hammami – der er efterstræbt af alle reaktionære kræfter – betyder at den tunesiske revolution er målskive for alle kontrarevolutionære.

Tunesiens demokratiske kræfter kræver sikkerhed for Hama Hammamis liv. Hans kone Radhia Nasraoui, advokat og menneskerettighedsaktivist, har siden 11. juli 2017 været i sultestrejke,

med krav om personlig beskyttelse af Hammami.

En menneskerettighedsdelegation mødtes den 1. august med den tunesiske præsident og den 8. august med indenrigsministeren for at diskutere beskyttelsen af Hama Hammami og en afslutning på Radhia Nasraouis sultestrejke. Mødet bragte intet resultat.

Vi, EMEP, fordømmer kraftigt den tunesiske regerings beslutning. Den tunesiske regering vil være fuldt ud ansvarlig for ethvert angreb på Hama Hammami.

Vi opfordrer alle revolutionære partier og organisationer i hele verden til at forsvare og støtte Hama Hammami. Alle demokratiske kræfter må lægge pres på den tunesiske regering om beskyttelse af Hammami.

Sikkerheden af Hama Hammami skal sikres, hvilket også tillader afslutningen af Radhia Nasrawi sultestrejke.

17. august 2017

Fortsat fra side 23

position som verdens stærkeste imperialistiske magt, der med militære løsninger forsøger at redde og udvide sin svækkede position.

Mennesker over hele verden kan blive offer for disse skærpede modsætninger mellem de imperialistiske stormagter. En lille elite af monopol- og finanskapital er klar til at kaste verden ud i det der kan blive et atomkrigens ragnarok.

Danske politikere er medansvarlige, de fører ikke en selvstændig politik. De følger EU's og NATO's diktat. De planlægger køb af nye kampfly for et ukendt milliardbeløb, der skal betales med befolkningens velfærd. Med regeringens kommende forsvarsforlig vil de bøje sig for NATO's krav om fordob-

ling af militærudgifterne. Politikerne er klar til udvide styrken af danske soldater i Afghanistan, til at udsende soldater og kampfly, til at militarisere og armere Østersøområdet og vil være klar til nye krige, så snart opfordringen lyder.

Udtalelser fra APKs CK September 2017

Den største krigsøvelse siden den kolde krig "Aurora 17" træner krig mod Rusland på svensk grund. 17 NATOlande, her iblandt Danmark deltager. Den mødes af anti-krigsprotester fra hele Norden.

Danske krigspolitikere ånder lettet op: Trump fortsætter USA's hidtidige politik for krig, tyveri af ressourcer og

markedsandele gennem NATO - i tæt samarbejde med EU.

Protesterne mod dette vanvid og anti-krigsbevægelsen i hele sin bredde må styrkes. Krigspolitikkerne der spiller hasar med vores fremtid stoppes.

- Nej til USA's, Trumps og NATO's krigstrusler
- Stop købet af nye kampfly
- Stop dansk krigsdeltagelse Træk de danske soldater hjem
- Stop rækken af krigsøvelser – Stop Aurora 17-øvelsen
- Danmark ud af NATO og EU -For et selvstændigt Danmark udenfor supermagtsalliancer
- Ikke en krone til imperialistisk krig og krigsoprustning - penge til velfærd

Om terroren i Barcelona

Af PCE (m-l) - Spaniens Kommunistiske Parti (marxister-leninister)

Endnu engang er der gennemført et meningsløst angreb og endnu engang imod forsvarsløse borgere og arbejdere. I 2004 var det Madrid (Note 1, KP), i dag Barcelona, to byer, der oversvømmes af uskyldige menneskers blod og lidelser.

I dag som dengang gælder vores solidaritet i første række ofrene og deres familier.

Efter det morderiske og irrationelle anslag maner regeringen og borgerskabets politiske kræfter til at slutte rækkerne i kampen mod terror som en kamp, der må føres uden hensyn til klasser og classeskel – som en kamp til forsvar for de demokratiske værdier, som om de ikke hver eneste dag er i færd med at undergrave dem. Men de tier om deres eget ansvar.

Attentaterne mod uskyldige borgere i Storbritannien, Frankrig og Den europæiske Union udnyttes af regeringerne til at indføre politistatstiltag, til at reducere de demokratiske friheder yderligere og til militarisering af samfundet. Det næste skridt er udviklingen af en EU-hær, øgede militæruddgifter og styrkelse af NATO til nye militære operationer. Ud over det europæiske kontinent gribes der også til mange andre foranstaltninger, der begrundes og undskyldes med kampen mod terrorisme.

Mens dette skrives taler den spanske regering allerede om at øge anti-terrorberedskabet. Men den ved, at ingen af disse foranstaltninger er en effektiv sikkerhedsgaranti for almindelige mennesker fra de forskellige sociale lag, når de er på vej til arbejde som i Madrid i 2004, eller man bare slentrer gennem byen med sin familier på en tilfældig augustdag som i Barcelona i dag.

De ved, at det er let at begå sådanne vilde og vilkårlige angreb, der ikke kræver et stort logistisk apparat. Men først og fremmest ved de (og taler om det), at terrorisme næres af destabiliseringen forårsaget af de imperialistiske krige.

Som det er tilfældet med Libyen, der blev angrebet og sønderdelt af NATO-styrker i 2011 (hvor i øvrigt en øverstbefalende i den spanske hær var Jose Julio Rodríguez, en anerkendt NATO-støtte og i dag leder af PODEMOS); med Syrien, hvis folk stadig bærer de katastrofale konsekvenser af en krig påført af de store imperialistmagter; med Jemen, som er sønderbombet af saudiske tropper med amerikansk støtte, forsynet med bl.a. spanske våben og med opbakning fra jihadister; og med Afghanistan, hvor droner fra det amerikanske militær (det spanske monarkis

CIPOML

atlantiske partner) gennemfører konstante bombeangreb med talrige civile ofre. Alle disse er arnesteder for terror, som understøtter de religiøse fanatikeres kamp.

De ved – og de taler om det – at vores lands aktive medvirken i denne krigens dynamik, dets medlemskab af NATO, tilstedeværelsen af udenlandske tropper og militære installationer på vores jord, den spanske hær direkte deltagelse i Afghanistan, Libyen og andre konfliktzoner, som er drevet frem af den amerikanske og EU-imperialismens politik, gør os til mål for religiøse fanatikere, og har forvandlet vores byer og vort folk, arbejdere og deres familier, til terrorismens direkte mål.

Nej, det er ikke muligt at sætte en stopper for denne irrationelle dynamik uden at sætte en stopper for dens grundlæggende årsager, som nærer den igen og igen.

Derfor gentager og bekræfter vi i dag vores forpligtelse til at bekæmpe imperialismen og dens krige, for fred og solidaritet mellem arbejderne og folkene.

Derfor holder vi også i dag igen dem ansvarlige, der lyver om årsagerne til den frygt og usikkerhed, som har ramt vores folk.

Derfor gentager vi i dag – som i 2004 og som for 100 år siden: Imod uretfærdighed, frygt og død siger vi: Enten socialisme eller barbari.

Madrid den 17. august 2017

Spaniens Kommunistiske Parti
(marxistister-leninistister)

Centralkomiteens sekretariat

Note 1.

Bombeangrebene i Madrid den 11. marts 2004 ramte pendeltog i morgentrafikken på tre stationer i Madrid. 191 blev dræbt og 2050 blev skadet – langt de fleste spaniere, men også mange rumænere på vej til arbejde. Det er stadig et af de værste terrorangreb i Europa i fredstid. Det blev begået af islamistiske fanatikere, hvoraf mange senere er pågrebet. Men i første omgang beskyldte den spanske regering den baskiske uafhængighedsbevægelse for at stå bag.

**CIPOML markerer 100-året
for Oktoberrevolutionen
sammen i Paris**

**Lørdag den 11. november 2017
kl. 14-22**

Salle de la Bellevilloise, 19-21 rue
Boyer, PARIS 20°.

Det franske parti PCOF er værter

Benthe Østrup Madsen: Arbejderkvinde - arbejderforfatter

Benthe Østrup Madsen døde den 18. august, 86 år gammel. En fin kammerat er gået bort. Benthe ydede en stor indsats i arbejderne og arbejderkvindernes klassekamp.

Hun var porcelænsmaler og tillidskvinde på Den kgl. Porcelænsfabrik, da de unge marxist-leninister først lærte hende at kende. Hendes første bog 'Konflikt' (1977) handlede om de lavtlønnede plattedamers kamp og strejke i 1972-73. Det var hendes egne oplevelser og kostede hende en fyreseddel.

Nødvendigheden af kamp og sammenhold var nøgleord i hendes liv – og i hendes oplevelsesrige litterære produktion af fortællinger og digte. Deriblandt 'Du er ikke alene kammerat', 'Bittersøde beretninger', romanen 'Røde tråde', erindringerne 'Spor på jord' (2008) og den fine digtsamling 'Håndsrækning' (1981). Desuden bidrag i mange antologier.

Hendes bøger beskrev hvordan kvindelige arbejdere, der i 60erne og 70erne strømmede ud på arbejdsmarkedet i lavtlønsjob, udviklede deres klassebevidsthed og evne til at føre klassekamp. Hvordan de – som Benthe selv – nærmede sig en erkendelse ikke bare af socialismens nødvendighed, men også nødvendigheden af revolutionær kamp for socialisme. En bevægelse fra socialdemokratisme til revolutionære positioner.

Hun blev i 70erne og 80erne en vigtig organisator af den nye bølge af arbejderlitteratur. Hun bidrog i Ar-litt og i redaktionen af tidsskriftet Kulturkampen (sammen med John Max Pedersen og Thomas Koppel) og var med til at sikre de mange digtudgivelser af arbejderforfattere på det revolutionære DKP/MLs Nexø Forlag.

Her og i mange andre sammenhæng til at bane vej for stemmer fra arbejderklassen, som viste et andet Danmark end den fremherskende småborgerlige idyl. Hun samarbejdede indtil dennes død nært med den store socialistiske

Konsekvenser

*"Klassekampen er forbi,"
lyder det fra politikerne,
"nu gælder det samarbejde og solidaritet!"*

Med hvem?

*- jeg husker, da jeg som barn
besøgte en fætter på Vesterbro:
dagens oplevelse var at få lov til
som eneste pige
at lege "røvere og soldater"
sammen med alle drengene nede i gården
- allerede den gang inspireret af
amerikanske film.*

*Ganske vist var det en betingelse,
at jeg kom på det upopulære
"røver" - hold, men det gjorde jeg gerne
selv om det kostede en flænget kjole
og mors vrede øjne.*

*Drengene fik deres del af fornøjelsen,
når de efter endt jagt over
skraldebøtter, plankeværk og lokummer
kom op på femtesal i tredje baggård
til farens lussinger.*

*En kusine ude fra det pæne Holte
(som udtaltes Halte)
så til med bange øjne,
dyb forargelse
og stor misundelse.*

*Nu
er jeg folkepensionist på ydre Nørrebro
bor blandt 95% indvandrere,
som vi få andre danskere har det fint
med.
Vi, som er ældre, møder stor respekt,
opmærksomhed og venlighed
både fra børn og voksne.*

*Jeg ser hver dag de mange børn lege i
gårdene
og mindes med glæde min barndoms
spændende dyster sammen med
"røverne!"
jeg er vist aldrig blevet færdig med at
være på deres hold!*

*Men
stor blev min forfærdelse,
da jeg i går opdagede,
at børnenes leg nu ikke kun
er inspireret af amerikanske film.
Nej,
nu behøver de bare at lukke op for
T.V.-avisen,
hvor en ung indvandrer frejdigt erklærer:
"Der blir krig mellem danskere og indvandrere!"*

*Og 30 års politiske undladelses-synder
fra skiftende regeringer
samt manglende social indsigt og indsats
i intergreringsarbejdet
hævner sig nu!*

*For det er jo ikke mere kun
"røvere og soldater"
- men Under-Danmark mod Over-Danmark!
Og så siger man, at klassekampen er
forbi?*

*Nej,
for disse unge indvandrere er den lige
begyndt!
fronterne går stadig mellem rig og fattig
mellem de magtfulde og de desperate
magtesløse.
Og hvis hold er du på?
Nede i gården leger de for alvor.
Legen hedder:
"Arabere mod danskere!"*

forfatter Ditte Cederstrand – og med den marxistisk-leninistiske bevægelse.

Som folkepensionist flyttede hun i et kollektiv i Mjølnerparken, hvor hun fortsatte med at skrive og med at deltage i kampe og protester.

Hun offentliggjorde flere digte i Kommunistisk Politik, blandt andet det dybt aktuelle 'Konsekvenser', som kan ses herunder.

I meddelelsen om hendes død citeres disse karakteristiske linjer af hende:

Regeringen vil lade enlige mødre betale

Efter kontanthjælpsreformen siger sagsbehandlere til enlige mødre, at de må skralde for at sikre mad på bordet!

Regeringens finanslovsforslag vil skære 155 millioner kr. på sociale foreninger som Mødrehjælpen og patientforeninger!

Det skal finansiere et nyt skattekontrolsystem, siger de.

Ifølge skiftende blå/røde regeringer er

det helt klart kun de fattigste, de syge og de arbejdsløse, der kan tages penge fra til statens udgifter.

Men ikke bare til offentlige udgifter – også får at få råd til en mild gaveregn til de rigeste.

Regeringen vil med ny vækstpakke sætte skatten ned på overskud fra aktier, igen sætte selskabsskatten ned for udenlandske firmaer, hvis de overhovedet betaler. Og så lige forære dansk erhverv og de rige en række nye skatte- og afgiftslettelser. En vækstplan der løber op i 12 mia. kr. inden den er betalt.

Regeringen og dens forligspartier som Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti vil blive ved med forære skatte kroner

til de rige – mens de syge, reformramte og arbejdsløse tvinges til at betale festen.

De fører en kynisk politik, fordi de er kyniske,

De har valgt et levebrød som nyttige administratorer af et sygt system. Kapitalismen.

Er det ikke på tide at rette protesterne mod dem, der fører kniven? Rette dem mod at få væltet finanslovsforslaget og striben af asociale reformer. Og ikke lade sig spise af med at få Mette Frederiksen og Thulesen Dahl i stedet for Lars Løkke og Anders Samuelsen.

Dorte Grenaa

Økonomisk indsamling
i 100 året for Oktoberrevolutionen
Bankkonto 1551 – 166 34 271 - Giro 1-663-4271

Makronens

økonomiske elite vandt parlamentsvalget i Frankrig over den politiske ditto. Førstnævnte fik ikke udbytte nok af sidstnævnte. Makronen blæser nu til kamp mod arbejderne og deres største organisation - fagbevægelsen. Her kan de to splittede eliter igen finde sammen. De er trænet i at fordreje eller beholde magten - alt efter omstændighederne - nu forvandles de til den farlige og altædende - Varan!

N.B.

*Alt det, vi kæmper imod
må leves og bæres
Alt det, vi kæmper for
må leves – og læres*

Benthe blev en af sin generations centrale socialistiske forfattere. En, der ikke bare lærte af livet, men lærte fra sig om den nødvendige kamp og solidaritet.

Klaus Riis

OKTOBER BOGBUTIK

København

Vesterfælledvej 1B

1750 København V

tlf: 50 55 99 30

Åbningstid:

alle hverdage 15-17.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Man-, ons- og fredag
12 - 17.00

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

51 86 71 97

Åbningstid:

fredag 14 - 17.00

Sosu'er tvinges på delt arbejdstid

Man møder ind til morgenplejen, må køre hjem (eller på et andet job) midt dagen, og så møde ind igen i eksempelvis aftenplejen.

Tvungen delt arbejdstid og tvungen deltid er to onder, som rigtig mange af de lavestlønnede kvinder i omsorgssektoren udsættes for.

Det er ikke kun på det private arbejdsmarked, at hver fjerde nu er på tvungen deltid for at sikre arbejdspladsernes maksimale udnyttelse af arbejdskraften.

I hjemmeplejen på Bornholm er der så få fuldtidsstillinger tilbage, at mange af kommunens social- og sundhedsassistenter er nødt til at tage et ekstra job i kommunens vikarbureau for at komme op på fuldtid.

Kommunen vil nu yderligere have forringet arbejdsvilkårene med tvungen delt arbejdstid.

Hvilket betyder, at man møder ind til morgenplejen, må køre hjem (eller på

et andet job) midt dagen, og så møde ind i eksempelvis aftenplejen. I dag er ordningen med delt arbejdstid såkaldt frivillig. Mange andre steder i landet er den gennemført som lokalaftale.

Bornholms Regionskommune bruger omkring 2 millioner kr. om måneden til at betale for vikarer til at dække, at de ansatte i hjemmeplejen ikke har timer nok til at dække opgaverne. De betaler

for, at de ansatte i hjemmeplejen pisker rundt i to job.

Delt arbejdstid er et helvede – også for børn og familie. Det er et kolossalt tilbageskridt.

Arbejdstidskravet om **6 timers arbejdsdag – 8 timers løn** må stå højt i den kommende overenskomstforhandling for det offentlige.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 9 - 2017

TEMA: KOMMUNISTER
I DANMARK

Kommunistisk Politik bliver
tidsskrift s. 2

Protest: Folketinger åbner s.4

Kommunalvalgkamp s. 6

Mærsk scorer kassen s. 7

Kvotekonger uden kontrol s. 8

Generalernes Trumpland s. 11

Oliedollar udfordres s. 13

Rapport fra Tøjhusmuseet s. 14

Madsen eller Nørlund? s. 16

Samling om hvad? s. 18

Tillykke Oktober Odense s. 20

APKs CK: Rul blå og 'rød' blok
tilbage! s. 22

Benthe Østrup Madsen s. 26

Mellem 2005 og 2015 er heroinmisbrug blandt unge voksne i USA fordoblet, hvilket tilfældigvis passer sammen med Afghanistans stigning i opiumproduktionen i samme periode.